



МІСЦА

ЧАСОПІС ЛЬВІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛІЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

• ЧЕРВЕНЬ, ЛИПЕНЬ, СЕРПЕНЬ • 2008 РОКУ БОЖОГО • ЧИСЛО • 6/45 •

ДО ЗАРВАНИЦІ — ПО БЛАГОДАТЬ

2 – 3 стор.

Радяться єпископи
Східної Європи

Євреї України
визнали Митрополита
А. Шептицького
“Праведником світу”

7-8 ЧЕРВНЯ ВІРНІ ЛЬВІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ, ОЧОЛЮВАНІ АРХІЄПИСКОПОМ ІГОРЕМ (ВОЗЬНЯКОМ), ЗДІЙСНИЛИ ПРОЩУ ДО ВІДПУСТОВОГО МІСЦЯ У ЗАРВАНИЦІ. ЩИРА МОЛИТВА, РОЗДУМИ В СУМЛІННІ, ПОКАЯННЯ, СВ. ПРИЧАСТЯ, БЛАГОСЛОВЕННЯ АРХІЄРЕЯ – НЕПОВНИЙ ПЕРЕЛІК ДОРОГОВКАЗІВ ПРОЧАНИНУ ДО НЕБА.

Фото Михайла СОХЕЦЬКОГО



4 – 5 стор.

Чи приїде Венедикт XVI
в Україну? Президент
Ющенко запрошує

Українське православ'я
сторониться Москви
і зближується з
Константинополем

6 – 7 стор.

Іслам поглинає Європу.
Хто на черзі?..

Трамадол під
забороною. А метадон?!



8 – 9 стор.

Головний астроном
Ватикану сподівається на
зустріч з інопланетянами.
Москва - відмовляється.

Святині Єрусалиму під
загрозою.



10 – 11 стор.

Біблійна історія
сотворення

Історія парохій
Львівщини. Водники

Виявляється, що
біснுவаті гарчать та
гавкають

кількома рядками...

ДРУГИЙ З'ЇЗД ДУХОВЕНСТВА УГКЦ КАНАДИ
26 травня до Едмонтона з цілої Канади з'їхалося понад 150 священників, дияконів, монахів і монахинь, дружин священників на свою другу духовну конференцію «Зустріч 2008» (Encounter 2008), гасло якої – «Місія нашої Церкви – сприймати та передавати. Катехизація як засіб євангелізації». Тема зустрічі – катехизація парафіяльної спільноти: розуміння духовного світосприймання, культурна та релігійна спадщина, наші особливості у доколишньому світі та можливості більшої співпраці у ширенні Божого слова між нашими співгромадянами, – повідомляє Канцелярія Едмонтонської єпархії УГКЦ.

Перша така зустріч відбулася у Вінніпезі у травні 2005 року. Мета обох заходів – гармонійна співпраця єпархій Канади для добра наших вірних. Учасники заходу мали нагоду вітати Отця і Главу УГКЦ Блаженнішого Любомира, який разом з членами Постійного Синоду УГКЦ та всіма єпархіяльними єпископами Канади також прибули до Едмонтона.

ВЛАДИКА МИКОЛАЙ (СІМКАЙЛО) ОСВЯТИВ ХРАМ У С. БІЛОЗОРИНО

5 червня Владика Миколай (Сімкайло), Єпарх Коломийсько-Чернівецький, під час Святої Літургії, у співслужінні з понад тридцятьма священниками, освятив храм Вознесіння Господнього с. Білозорини Надвірнянського деканату, – повідомляє Уляна Червінська. Новозбудований храм, адміністратором якого є о. мітр. Богдан Михайлина, будувався протягом восьми років і постав завдяки жертвенній праці, молитвам і матеріальній підтримці парафіян та підприємств м. Надвірні. Розпис храму здійснив талановитий львівський художник Іван Волос.

ВЛАДИКА ЮЛІАН (ГБУР) ОСВЯТИВ ХРАМ В С. ВОЛОЩИНА НА ПЕРЕМИШЛЯНЦІНІ

Церкву на честь Вознесіння Господнього було освячено 5 червня – в сам день храмового празника. П'ятикупольний храм будувався десять років, а кожен мешканець села вніс свою пожертву на елементи храму та його оздоблення. Окремо родини жертвували на освітлення храму, іконостас, кивот, престіл, запрестольну ікону, церковні куполи, купольні хрести та сходи. Після освячення храму та вкладення мощей до престолу Єпарх Стрийський відслужив першу Літургію в новій церкві.

ВЕСНЯНІ СВЯЩЕНИЧІ ДНІ У СТЕМФОРДСЬКІЙ ЄПАРХІЇ

Протягом 2-4 червня проходила конференція священників Стемфордської єпархії. Священні дні в Стемфордській єпархії проводяться два рази в році, на яких повинні бути присутні всі священники, які активно виконують своє душпастирство. Цього року всі священники з 54 парафій, семінарії та єпископської канцелярії зустрілися для обговорення важливих питань душпастирської праці в єпархії. На зустрічі обговорювалися такі питання, як комунікація між єпископською канцелярією та парафіями, нові електронні форми, підготовка до ювілею 50-ліття єпархії. Пан Євген Луців, який представляв Союз українців католиків Америки «Провидіння», говорив про страхування життя та інші форми фінансового забезпечення для священників.

У КОМАРНО НА ГОРОДОЧЧИНІ ВІДБУВСЯ ЧЕТВЕРТИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ З'ЇЗД ЄПАРХІАЛЬНИХ ДЯКІВ

Учасниками з'їзду 30 травня стали двадцять п'ять дяків з парафій Комарнівського та Городоцького деканатів Стрийської єпархії. З'їзд проходив в храмі Апостолів Петра і Павла м. Комарно. Одним з найстарших дяків Городоцьчини із смт. Великий Любін Єпарх Стрийський нагородив подячною грамотою. Вказавши на значення і важливість богослужбового співу, Владика Юліан (Гбур) у вітальній грамоті подякував дяку Михайлу Голубцю за «працю та зусилля, спрямовані на розвиток і вдосконалення Літургійного та релігійно-культурного життя парафії смт. Великий Любін Комарнівського деканату». Єпископську грамоту зачитав о. Тарас Пошивак, Протосинкел Стрийської єпархії, після Божественної Літургії, якою розпочався з'їзд дяків. Під час з'їзду дяки проаналізували проблеми та перспективи Літургійного служіння в парафіях.

200-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ ХРАМУ

Преосвященний Владика Володимир відвідав з пастирським візитом парафію у с. Вербівка Перемішлянського деканату, адміністратором якої є всесенний отець Іван Носик. Парафіяни радо зустріли свого єпископа, адже ж в цей день невеличка, але охайно доглянута церква Різдва Пресвятої Богородиці разом з усією громадою вірних відзначала свій 200-річний ювілей. Так, храм у своєму житті бачив різні історичні події. І не тільки бачив, але з Божого благословення і завдяки стійкій та міцній вірі парафіян перетримав комуністичний режим. Сьогодні він відновлений як зовні, так і всередині, у ньому відреставрований кивот. Але найголовніше, що душі вірних спрямовані до Царства Божого. Отець Іван ревно займається молоддю, опікується старшими, дбає про розвиток церковного співу, маючи на парохії чудовий хор, та провадить іншу зразкову душпастирську працю.

(Продовження на 3 стор.)

Владика Ігор зустрівся з Державним секретарем Ватикану Тарчізіо Бертоне



23 травня до Митрополичих палат Святоюрської гори завітав Державний секретар Ватикану кардинал Тарчізіо Бертоне. Високоповажного гостя зустрічали Високопреосвященніший Владика Ігор (Возьняк), Преосвященний Владика Володимир (Війтишин), Преосвященний Владика Степан (Меньок), Преосвященний Владика Ярослав (Приріз), Преосвященний Владика Мілан (Шашік), о. Святослав Шевчук, о. Борис Гудзяк, о. Орест Фредина, о. Володимир Ониськів.

Після короткої екскурсії Архикафедральним собором святого Юра кардинал Тарчізіо Бертоне разом з єпископами та духовенством попрямував до Митрополичих палат, де відбулася розмова з єпископами УГКЦ.

Основною метою візиту кардинала Бертоне до Львова була беатифікація сестри Марти Вецької – римо-католицької монахині, яка працювала в лікарнях Львова, Підгайців, Бохні (Польща), Снятина. Маючи 30 років, вона віддала життя за працівника лікарні, батька родини, якого монахиня замінила під час дезинфекції приміщення після хвороби на тиф. Заразившись цією хворобою, сестра Марта Вецька померла у 1904 році й похована в місті Снятині Івано-Франківської області.

Відбулося засідання медичних капеланів Львівської архидієпархії

6 червня з ініціативи Високопреосвященнішого владика Ігоря (Возьняка) у конференційному залі Митрополичих палат Святоюрської гори відбулося засідання медичних капеланів Львівської архидієпархії. На зустрічі, яку очолював владика Ігор і яка була організована Комісією у справах душпастирства охорони здоров'я Львівської архидієпархії, були присутні о. Володимир Люпак, голова даної комісії, о. Орест Фредина, протосинкел Львівської архидієпархії, та 20 священників-капеланів.

На початку засідання о. Володимир висловив подяку владіці за таку ініціативу зустрічі та запевнив, що ця та наступні зустрічі будуть не тільки простою формальністю, а й наповнені змістом через спілкування капеланів, бо в цьому служінні є багато труднощів та викликів. Відтак до слова було запрошено координатора медичних капеланів о. Олега Москаля, який заакцентував на тому, що кожен капелан повинен мати внутрішню силу до виконання цього служіння, в якому досвід і практика навіть простого спілкування з людьми залежить від часу і досвіду на місці. «Повинен бути один підхід до онкологічного хворого, і зовсім інший – до хворого на туберкульоз і т.д. Також є дуже важливою внутрішня реабілітація тих, хто виконує послугу капелана, працюючи в такому специфічному місці. Лікарня дуже часто не просить, а вимагає молитви, бо тут є багато насамперед фізичного болю, як також і болю морального, душевного», – наголосив о. Олег.

Опісля кожен присутній священник-капелан мав нагоду розповісти про труднощі і перспективи на місці свого капеланського служіння.

Золочівська парафія Вознесіння ГНІХ святкує свій храмовий празник



5 червня Високопреосвященніший Владика Ігор (Возьняк), Архидієпископ Львівський, відвідав з пастирським візитом парафію Вознесіння ГНІХ у Золочеві. Цією парафіяльною громадою, яка цього дня святкувала своє храмове свято, опікуються отці-василіяни.

Під час Архидієпископської Божественної Літургії, яку служив Владика Ігор у співслужінні з духовенством, були присутні вірні храму, представники місцевої влади та гості. Слід також додати, що з огляду на присутність великого числа вірних Літургію було відслужено поруч із храмом під спеціально облаштованим накриттям.

У своїй проповіді владика Ігор наголосив на потребі духовного середника у нашому житті, що потрібно бути діяльними свідками – усім своїм життям, своїми мислями, почуттями, словами та ділами, усім своїм еством активно прославляти Бога, оскільки просто жити і бачити не вистачить для спасіння, а прямування людини в духовному зрості не має меж. «Господь закликає всіх людей до постійного піднесення духа, до духовного зросту, до перебування з Ним нашим гідним християнським життям. І ми можемо й повинні це чинити через зріст у Божій любові, через вірність Його Заповідям й охочим прийняттям Його Волі», – сказав проповідник.

Після Літургії ієромонах Корнелій Яремак, ЧСВВ, висловив вдячність Архидієпископові Львівському за присутність на цьому святі та побажав владіці і надалі свідчити для кожного з нас католицьку єдність та правдивість Христової Церкви, запевняючи у молитві за ієрархію нашої Церкви.

Молодь Львова молилася за мир у світі

21-23 травня на площі Данила Галицького у Львові відбулася молитовна акція «Книга миру», участь в якій взяли молоді люди різних християнських конфесій. Мета акції – об'єднати у спільній молитві молодь різних конфесій, свідчити про Христа та Його любов у житті кожної молодої людини. Під час проведення заходу з молодими християнами міста молилися молодіжні християнські гурти, волонтери залучали до молитви перехожих, пригощаючи їх цукерками, до яких були прикріплені цитати зі Святого Письма, та заохочували записати свої намірення в Книзі миру.

В попередніх роках організатором такої акції був Центр мирянського лідерства Українського католицького університету, до якого долучались молоді люди з греко-католицьких спільнот та молодь протестантських церков. Цьогоріч «Книгу миру» підготувала Координаційна рада молодіжних християнських організацій Львівської архидієпархії УГКЦ за підтримки Центру мирянського лідерства та Молодіжної комісії Львівської архидієпархії УГКЦ. Слід зазначити, що це перший спільний проект молодіжних християнських організацій – членів Координаційної ради.

До акції долучилися УАПЦ та УПЦ КП, які протягом цих днів під час Богослужінь молилися в наміреннях Книги миру. УПЦ МП приєдналася до єкуменічної молитви Акафістом.

«Книга миру» є молитвою за молодих людей, за віднайдення ними свого покликання, за їх життя у вірі, яке базується на справжніх християнських цінностях. Особливим цьогорічним молитовним наміренням акції була молитва за молодь, яка потерпає від усілякого роду соціальних проблем.



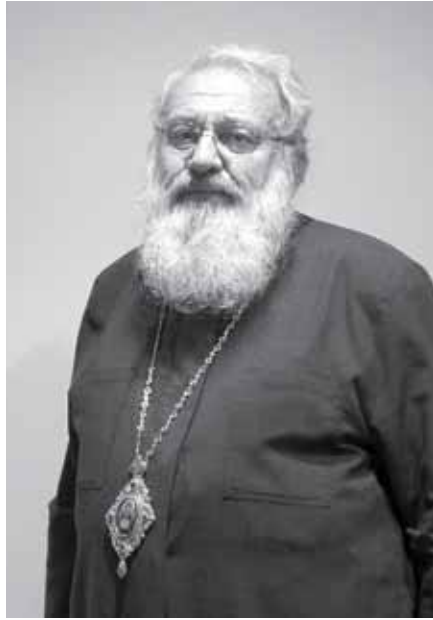
Предстоятель УГКЦ не бажає мати непорозуміння чи розбіжностей з Московським Патріархатом

Питання про визнання Української Греко-Католицької Церкви «йде крок за кроком, можливо, трохи поволі, але надійним шляхом», – заявив Глава УГКЦ Патріарх Любомир (Гузар) на закінчення візиту до України державного секретаря Ватикану кардинала Тарчізю Бертоне. «Ми просимо Москву бути добрими сусідами, – каже Патріарх Любомир, – ми не бажаємо жодним чином мати непорозуміння або розбіжностей з Московським Православним Патріархатом. Ми хочемо бути добрими сусідами – для нас це найкраще».

Що ж стосується вступу України до Європейського Союзу, то Глава УГКЦ уточнює: «Слід розрізнити Європу і Європейський Союз. Географічно ми розташовані в Європі, тоді як для вступу до Євросоюзу потрібний ще певний період часу, оскільки це непросте. Це процес, який належить пройти, і для нас він дуже важливий, оскільки ми зараз переживаємо посткомуністичний період, і слід виправити дуже багато того, чого Західна Європа собі навіть не уявляє. Тобто ми потребуємо цього вступу до Союзу, але для цього потрібен час. Потрібний перехідний період, який слід пройти крок за кроком».

Кілька місяців тому у Ватикані Папа Венедикт XVI прийняв делегацію єпископів УГКЦ. На аудієнції йшлося про визнання Патріархату УГКЦ: «Ми дозволимо собі знову просити від нашої Церкви визнання Греко-Католицького Патріархату», – сказав Глава УГКЦ, звертаючись до Понтифіка.

Це найбільшій вузол, який, як повідомляє «Арсом», ще належить розв'язати в історії Української Греко-Католицької Церкви, котра пов'язана зі східним православ'ям обрядами і звичаями, але залишається вірною Папі. Саме через це у минулому столітті УГКЦ піддалася жорстоким гонінням з боку Москви. І проблеми з Московським Патріархатом все ще залишаються. Питання про «уніатську Церкву» та звинувачення у прозелітизмі є двома головними проблемами, що чекають свого розв'язку у делікатному діалозі між Ватиканом і Росією.



www.catholic.uz

Єврейська громада України визнала Митрополита Андрея Шептицького «Праведником світу»



Про це заявив на прес-конференції в «Оглядачі» головний рабин України Моше Реувен Асман. Він розповів, що днями навпроти центральної київської синагоги імені Бродського було посаджено дерево на честь Митрополита УГКЦ Андрея Шептицького.

Акцію «Дерево життя» організувала єврейська громада України. Вона відбулася за участю представників християнських конфесій. За словами рабина Асмана,

таким чином громада висловила подяку Митрополитові Андрею за порятунок сотень євреїв у роки Другої світової війни.

Митрополит Андрей Шептицький зробив дуже багато для українців. Він був прихильником об'єднання православних Церков, а під час Голокосту рятував сотні євреїв від смерті в підвалі свого будинку, чим піддавав смертельній небезпеці себе і свою сім'ю. Крім того, Шептицький був

автором відозви «Не убий», в якій засуджував антисемітизм і гітлерівську антиєврейську пропаганду зокрема. Через багато років єврейська громада визнала Шептицького «Праведником світу». «Ми хочемо віддати належне людині, яка врятувала сотні євреїв, – сказав головний рабин України Моше Реувен Асман. – Ми повинні боротися не тільки з антисемітизмом, ксенофобією, але і пам'ятати своїх героїв, нагадувати про них підрастаючому поколінню».

Проте, як повідомляє «Обозреватель», в самому Ізраїлі Андрея Шептицького відмовилися визнати «Праведником світу» – людиною, яка, ризикуючи життям, рятувала євреїв у роки війни. В Єрусалимі, в меморіальному комплексі «Яд Вашем», присвяченому Голокосту, існує алея «Праведників світу». Там висаджено понад 15 тисяч дерев, кожне з яких посаджено на честь такої людини і назване її ім'ям. Питання про визнання Андрея Шептицького «Праведником світу» піднімається з року в рік спеціальною комісією при «Яд Вашем». Нинішній рік не став винятком, проте й цього разу більшістю в один голос комісія відхилила визнання Митрополита Шептицького «Праведником». Після чергової «відмови» єврейська спільнота України вирішила посадити таке дерево в Києві.

www.risu.org.ua

Відбулася чергова зустріч єпископів Східних католицьких Церков



Від 20 по 22 травня у відомому Марійському відпустовому місті Марія Повч в Угорщині тривала зустріч єпископів Східних католицьких Церков Європи. Українську делегацію очолював Архієпископ Львівський Ігор (Возняк). Протягом трьох днів греко-католицькі єпископи України, Білорусі, Італії, Польщі, Румунії, Сербії, Словаччини, Угорщини та Чехії розглядали богословські та душпастирські аспекти святої Тайни Сповіді.

Такі зустрічі католицьких єпископів східного обряду відбуваються кожного року в різних місцях. Цього року кожного дня Літургія служилась на іншій мові, а у день відкриття, 20 травня, в Маріяповчанському храмі була відправлена Свята Літургія в українському обряді, яку очолив Високопреосвященніший Владика Ігор при співі хору Львівської духовної семінарії Святого Духа.

21 травня Божественну Літургію очолював Владика Керестеш, єпископ-емерит Гайдудорозької греко-католицької єпархії в Угорщині, а проповідував кардинал Петер Ердо, Архієпископ Ештергому-Будапешту, примаस Римо-католицької Церкви в Угорщині. Закінчилась зустріч греко-католицьких єпископів Європи Службою Божою церковнослов'янською мовою з проповіддю Владика Віржіла Берчеа з Орадея-Маре в Румунії.

Для Стрийської єпархії призначено єпископа-помічника

22 травня у Ватикані було повідомлено про те, що Святіший Отець Венедикт XVI поблагословив рішення Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви про призначення митрофорного протоієрея Тараса Сеньківа, виконувача обов'язків настоятеля Чину найменших братів св. Франциска з Павли «Мінімі», Єпископом-помічником Стрийської єпархії, уділяючи йому титулярний престол Січенна (Siccenna).

Оприлюднено програму архиєрейської хіротонії Єпископа-помічника Стрийської єпархії

Єпископська хіротонія Владика-номіната Тараса (Сеньківа) запланована на 20 липня

2008 року в Стрию. Напередодні, 19 липня, відбудеться Чин Архиєрейського найменування. Святителем нового єпископа буде Блаженніший Патріарх Любомир, Глава УГКЦ. Всі молитовні заходи проходять у Катедральному храмі Успіння Пресвятої Богородиці.

Богослужбові заходи відбуватимуться в рамках відпусту до Ліської ікони Богородиці, яка знаходиться в Катедральному храмі. Очікується, що на святкування прибудуть Апостольський нунцій в Україні, греко-католицькі та римокатолицькі єпископи з України та з-за кордону, духовенство і представники державної влади.

На Великій Вечірні з Литією 19 липня о 17:00 год. семінаристи-випускники Львівської Духовної семінарії приймуть піддияконські свячення. О 19:00 год. розпочнеться Чин Архиєрейського найменування, під час якого буде зачитано офіційну Грамоту про вибір та призначення нового єпископа УГКЦ. Відтак Владика Тарас зачитає тексти визнання віри та присяги на вірність церковній владі.

У неділю, 20 липня, Архиєрейська Літургія розпочнеться о 10:00 год. Її очолить Блаженніший Патріарх Любомир. Під час Літургії відбудеться єпископська хіротонія Владика-номіната Тараса (Сеньківа).



Співсвятителями Владика будуть Владика Юліан (Гбур), Єпарх Стрийський, та Владика Миколай (Сімкайло), Єпарх Коломийсько-Чернівецький. Після Літургії нововисвячений єпископ уділятиме архиєрейське благословення для присутніх на богослужінні.

Прес-служба Львівської архієпархії

кількома рядками...

ВІДБУЛИСЯ ЗБОРИ ПРАЦІВНИКІВ ПАТРІАРШОЇ КУРІЇ УГКЦ

6 червня у Києві, в храмі святого Василя Великого, відбулися збори працівників Патріаршої курії Української Греко-Католицької Церкви. У роботі засідання взяли участь Блаженніший Любомир, Верховний Архієпископ Києво-Галицький, Преосвященні владика Діонісій (Ляхович), голова Патріаршої адміністрації, Гліб (Лончина), керівник Відділу церковних комісій, Володимир (Війтишин), керівник Патріаршого економату, Степан (Меньок), голова Літургійної комісії, Богдан (Дзюрах), секретар Синоду Єпископів УГКЦ, керівники та працівники структурних підрозділів Патріаршої курії. Попередні, загальні збори, у яких взяли участь усі працівники Патріархії, відбулися 17 січня 2008 року.

ПАТРІАРХ ЛЮБОМИР ВИСЛОВИВ ПОДЯКУ КООРДИНАЦІЙНІЙ МІСІЙНІЙ ГРУПІ (КМГ) ЗА МІСІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ НА ТЕРЕНАХ КИЇВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ

«Усім цим молодим добродіям хочу висловити сердечну подяку та признання за такий гарний вступ до їхнього священнослужіння», – зазначив Блаженніший Любомир у своєму листі.

Глава УГКЦ висловив свою подяку ректору Львівської духовної семінарії о. д-ру Святославу Шевчуку та просив передати слова вдячності тим семінаристам, які впродовж десяти днів (з 8 по 17 травня) відвідували парафію Київської архієпархії в рамках місійної поїздки.

ЗАВЕРШИЛАСЬ СЬОМА ЗУСТРІЧ КАТОЛИЦЬКИХ ЄПІСКОПІВ СХІДНОГО ОБРЯДУ

Зустріч проходила в угорському місті Маріапоуч Хайдудорозької греко-католицької єпархії. Українську делегацію очолював Архієпископ Львівський Ігор (Возняк). Учасники цієї зустрічі мали на меті обговорити актуальні проблеми Церкви у сучасному світі та поділитись досвідом душпастирської праці. Такі зустрічі католицьких єпископів східного обряду відбуваються кожного року в різних місцях.

Цього року владика роздумували над Тайною Покання. Кожен день Літургія служилась на іншій мові, а у день відкриття богослужіння відбулось українською мовою. Очолив Літургію Архієпископ Ігор при співі хору Львівської духовної семінарії Святого Духа.

Як зазначив у проповіді владика Константин, єпарх Хайдудорозької греко-католицької єпархії, «сьогоднішня зустріч свідчить про єдність східних Церков, і цю справу ми будемо нести у майбуття».

ВІДБУЛОСЬ ОСВЯЧЕННЯ ХРЕСТА ТА МІСЦЯ ПІД ЗАБУДОВУ ХРАМУ РІЗДВА ХРИСТОВОГО УГКЦ У БІЛІЙ ЦЕРКВІ

Нещодавно у м. Біла Церква (Піщаний масив) відбулось освячення хреста та місця під будову греко-католицького храму Різдва Христового. Чин освячення здійснив єпископ-помічник Київської архієпархії Преосвященний владика Богдан (Дзюрах).

Перед цим вірні УГКЦ, семінаристи Львівської духовної семінарії Святого Духа, священники Київської архієпархії, представники РКЦ та інших релігійних організацій тепло зустріли владика Богдана, який, попри перешкоди з боку деяких вірних та священників Московського патріархату, здійснив чин освячення хреста. Після освячення вірні місцевої громади УГКЦ здійснили процесійний молитовний хід масивом «Піщаний», після чого Преосвященний владика Богдан виголосив проповідь, висловивши сподівання, що місцева влада не піддається на провокації групи фанатично налаштованих людей.

Місцева громада вірних УГКЦ понад 5 років очікувала на рішення міської ради про виділення землі під будову храму. Рішенням 31-ї сесії Білоцерківської міської ради 5-го скликання від 27 березня 2008 року за № 681 греко-католицька громада нарешті отримала дозвіл на будівництво храму парафії Різдва Христового по вул. Піщаний.

МІСІЙНІ ВІДВІДИНИ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКИХ ПАРАФІЙ ЖИТОМИРЩИНИ

Місійна група Львівської духовної семінарії відвідала парафію св. Василя Великого у м. Житомир. Ознайомивши семінаристів із парафіяльним життям, о. Віталій Сидорук, адміністратор храму, разом із семінаристами відслужив молебень до Пресвятої Богородиці, після якого бр. Руслан Цар виголосив духовну науку про Богоматеринство Діви Марії. Відтак відбувся показ фільму про Патріарха Йосифа Сліпого та життя підпільної УГКЦ.

Житомирська греко-католицька громада існує вже понад 10 років. В перспективному районі міста розпочато будівництво храму св. Василя Великого, в цюльньому приміщенні якого вже проводиться богослужіння. На запрошення о. Віталія Сидорука та з благословення владика Богдана (Дзюраха) до Житомира прибули сестри-василіянки, які займаються евангелізаційною та катехизаційною працею у місті. В майбутньому планується відкрити благодійний фонд «Карітас», розширити діяльність спільноти «Віра і Світло», а також спорудити монастирську каплицю для монастирських та парафіяльних потреб.

Андрій СОЛЕЦЬКИЙ

Кількома рядками...

ВАТИКАН ПРИЄДНАВСЯ ДО МІЖНАРОДНИХ ЗУСИЛЬ ЗІ ЗАХИСТУ ОЗОНОВОГО ШАРУ ЗЕМЛІ
Апостольський Престіл офіційно приєднався до Віденської конвенції про охорону озонного шару 1985 року та Монреальського протоколу про озоноруйнівні речовини 1987 року. Ватикан прийняв також чотири поправки до нього. Документ про приєднання представив у штаб-квартиру ООН у Нью-Йорку постійний спостерігач Святого Престолу при Об'єднаних Націях архієпископ Челестіно Мільоре.

Як підкреслюється в окремому додатку-декларації, Апостольська столиця закликає міжнародну громадськість до зміцнення взаємозв'язку між політикою, наукою та економікою. Співробітництво у справі захисту озонного шару дає можливість одночасно охороняти природу, активізувати людський розвиток і піклуватися про загальне добро. Все це повинно здійснюватися з користю для сучасних та майбутніх поколінь, говориться в документі.

КАТОЛІКОС ҐАРЕГІН II ЗАПРОСИВ ПАПУ ВЕНЕДИКТА XVI ВІДВІДАТИ ВІРМЕНІЮ

Католикос всіх вірмен Ґарегін II, здійснюючу поїздку по Італії, запросив Папу Римського Венедикта XVI відвідати Вірменію та історичний центр Вірменської апостольської церкви – місто Ечміадзин. «Увесь вірменський народ буде щасливий прийняти Вас у духовному центрі всіх вірмен, де ми зможемо піднести до Господа наші молитви», – передала слова глави Вірменської церкви прес-служба Святого Престолу.

Ґарегін II прибув до Ватикану на запрошення Папи Венедикта XVI. 7 травня йому було присвоєно титул почесного доктора Папського Салезіанського університету в Римі. На урочистій церемонії були присутні держсекретар Ватикану кардинал Тарчізіо Бертоне і голова Папської ради зі сприяння християнській єдності кардинал Вальтер Каспер». А вранці 9 травня відбулася особиста зустріч Папи Венедикта XVI і Католикоса Ґарегіна II.

В ЦЬОМУ РОЦІ МОЖЕ ВІДБУТИСЯ ВІДДІЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ ВІД РПЦ

Українські власті готують церковний розкол на Україні, що може статися вже цього року – так думає російський політолог Сергій Марков. «Найактуальніше цього року питання – це боротьба з тим злочиним проти Російської православної церкви, який готують вороги православ'я, – розколом на Україні. Він справді готується і, за їхніми планами, повинен відбутися вже цього року», – заявив С.Марков в інтерв'ю порталу «Інтерфакс-Релігія».

Він також висловив думку, що за цими планами стоїть президент України Віктор Ющенко та його брат Петро Ющенко. При цьому політолог порекомендував російській владі звернути увагу на «джерела тих засобів, якими оперує Петро Ющенко». «Мені здається, що ці гроші частково мають російську природу, тобто частина наших природних ресурсів, – можливо, газ, – іде на таку справу, як розкол нашої Православної церкви. Якщо цим планам не перешкодити, то злочин буде здійснено, і це призведе до величезної трагедії», – вважає російський політолог. Говорячи про те, як перешкодити реалізації цих планів, С.Марков заявив, що «для цього потрібно дати по голові тим, хто дає гроші на розкол і хто в Росії веде бізнес із Петром Ющенком».

В АБАКАНІ ЗБУДУЮТЬ КАТОЛИЦЬКИЙ ХРАМ

Глава католицької єпархії святого Йосифа, до складу якої входять парафії Східного Сибіру і Далекого Сходу, єпископ Кирило Климович нещодавно відвідав з робочим візитом Хакасію. Основна мета приїзду – зустріч із парафіянами та вирішення питання з виділення земельної ділянки під будівництво католицького храму.

11 травня вперше в Хакасії єпископ очолив богослужіння. Наступного дня архиєрей наніс візит ввічливості православному єпископові Абаканському і Кизильському Йонафану. Потім єпископ Кирило відвідав абаканську мерію. Як передають пресові агентства, голова міської адміністрації Ніколай Булакін виявився не проти будівництва в Абакані костелу. Ділянка під будівництво вже виділена.

Єпископ Кирило Климович народився в 1954 році в місті Амангельди (Казахстан), закінчив вищу духовну семінарію в Ольштині (Польща), а останнім часом був генеральним вікарієм та настоятелем катедрального собору в Мінську. З 1990 року проживає в Білорусі, громадянином якої він є.

(Продовження на 5 стор.)

КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА

Папа Римський закликав молодих людей бути самими собою

Папа Римський Венедикт XVI, перебуваючи з візитом у Генуї, закликав молодих людей завжди залишатися самими собою. «Будьте дружними, але не замкнутими. Будьте простими, але не простодушними. Розмовляйте з усіма, але будьте самі собою, – сказав понтифік, звертаючись до молоді, яка зібралась на площі Матеотті в Генуї. – Я бажаю вам бути молодими, але не триматися моди, яка перегорє миттєво. Навпаки, юність залишається навечно».

За словами Папи Римського, справжня молодість – це, насамперед, молодість духу. «Якщо парубок відкриває справжні, великі цінності, він ніколи не зістариться, навіть якщо тіло розвивається за своїми законами», – сказав понтифік.

Папа Венедикт XVI торкнувся і проблем молодих людей. Він відзначив, що для багатьох із них майбутнє уявляється повним загрозою, найстрашнішою з яких є загроза порожнечі. «Вибирайте добро і не руйнуйте ваше майбутнє», – закликав Папа Римський.



В. Ющенко запросив Папу Римського відвідати Україну



Президент Віктор Ющенко передав запрошення Папі Римському Венедикту XVI відвідати Україну з візитом. Про це повідомляє прес-служба президента за підсумками зустрічі українського лідера з державним секретарем Ватикану кардиналом Тарчізіо Бертоне. Україна високо цінує активну діяльність Папи Римського у справі захисту загальнолюдських цінностей і миру в усьому світі, відзначив В.Ющенко.

Як повідомляє офіційний інтернет-сайт українського президента, особливу увагу на зустрічі було приділено питанню проведення науково-дослідної роботи в таємному Ватиканському архіві. Мова йшла про дослідження історичних документів, які стосуються історії Української держави, зокрема, тих, у яких згадується про Голодомор в Україні. Сторони обговорили питання створення для цього відповідної робочої групи.

Президент України вручив кардиналові Тарчізіо Бертоне орден князя Ярослава Мудрого II ступеня. Згідно з Указом Президента, такої високої нагороди держсекретар Ватикану визнаний гідним за видатний особистий внесок у поширення в світі ідеалів миру, справедливості та гуманізму.

Під час зустрічі з делегацією Ватикану були позитивно відзначені зусилля України з міжконфесійного діалогу в країні. У зустрічі взяли участь архієпископ-митрополит Римо-католицької Церкви Мар'ян кардинал Яворський, апостольський нунцій в Україні архієпископ Іван Юркович, архієпископ-коад'ютор Римо-католицької Церкви в Україні Мечислав Мокшицький.

Кардинал Тарчізіо Бертоне передав Віктору Ющенку запрошення відвідати цього року Ватикан з офіційним візитом.

Британські християни моляться разом завдяки мобільній службі

Британські християни можуть брати участь у спільній молитві, підписавшись на одержання повідомлень «мобільної молитовної служби». Ініціаторами акції виступили представники благодійної організації «Молитва в дії». Вони сподіваються, що новим мобільним сервісом користуватиметься понад півмільйона абонентів у всій Великобританії. Передплатники одночасно одержуватимуть прохання про молитву в найрізноманітніших намірах – про кращу долю для бездомних, про жертви банкрутства банків і т.д.

Можливість одночасної молитви тисяч християн Об'єданого Королівства може стати «сильним фактором для зміни нації», – вважає Ерік Фок, представник компанії «Esimtel», яка надає можливість для «мобільної молитовної служби». «Нас дуже вражає уява про те, як незабаром 500 тисяч осіб об'єднуються у молитві щодо ключових проблем, важливих для всіх націй», – підкреслив Е.Фок. Він додав, що таке стає можливим завдяки об'єднанню «найстаршої в історії людства традиції молитви з новітніми технологіями доставки тексту в будь-який момент у будь-яку точку країни».

Згідно з даними телекомунікаційних компаній, на сьогодні понад 90 % мешканців Великобританії постійно носять із собою мобільні телефони.



ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА

Україна прямує дорогою зближення з «материнською Церквою Константинопольського Патріархату»



Президент України Віктор Ющенко виступив за зближення з Константинопольським Патріархатом. «І українська віруюча громада, і держава переконані в тому, що ми повинні рухатися до церковної згоди, до зближення з материнською Церквою Константинопольського Патріархату», – заявив В.Ющенко на зустрічі з делегацією Константинопольського Патріархату в Києві. «Україна йде цією дорогою», – завіряв він.

Зі свого боку, представники Патріархату подякували за можливість, перебуваючи в Україні, вивчити прагнення й побажання Православних церков щодо їхньої консолідації, вказавши, що цей процес ефективний лише тоді, коли всі сторони готові вкласти у нього свій внесок.

Раніше Російська православна церква неодноразово висловлювала стурбованість втручанням Константинопольського Патріархату в церковні справи України, на яку нібито простягається її канонічна юрисдикція.

У червні 2007 року Патріарх Константинопольський Варфоломій I зустрічався з В.Ющенком у Стамбулі. На зустрічі обговорювалося питання створення в Україні єдиної помісної Церкви. Тоді Варфоломій I передав через В.Ющенка своє благословення

для українському народу. А кілька років тому один з ієрархів Константинопольського патріархату архієпископ Скопелоський Всеволод, зустрічаючись із В.Ющенком, заявив, що його Церква визнає юрисдикцію Російської православної церкви тільки в границях 1686 року, тобто без Київської митрополії. У відповідь на це Патріарх Московський і всея Русі Алексій II заявив в інтерв'ю порталу «Інтерфакс-Релігія», що «такий перегляд може торкнутися не тільки Росії, а й практично кожної помісної Церкви і стати причиною багатьох конфліктів, що в остаточному підсумку нанесло б відчутний удар по православній єдності і по всьому православному світу загалом». Він також перестеріг українську владу від втягування Константинопольської церкви в церковні справи на Україні.

У Російській православній церкві також заявляли, що відкидають спроби Константинопольського патріархату поширювати свою владу над іншими православними Церквами світу. «Константинопольський Патріарх сьогодні має деякі претензії грати у православному світі роль, подібну до ролі Римського Папи в католицькому світі», – заявив керівник Відділу зовнішніх церковних зв'язків Московського Патріархату митрополит Смоленський і Калінінградський Кіріл. Російська православна церква, за його словами, настоює на тому, що «Константинополь не може мати жодної переваги над іншими Церквами». Зокрема, митрополит Кіріл відкинув здійснювану нині Константинопольським патріархатом канонічну можливість втручання у справи помісних Церков шляхом прийняття від їхніх представників апеляцій до Константинопольського Патріарха. Митрополит підкреслив, що Російська православна церква «категорично проти цього і ніколи не допустить» визнання подібного механізму.

(За матеріалами сайту: Religio.ru)

Всесвітня рада Церков себе вичерпала

Новий першоеієрарх Російської закордонної церкви взяв під сумнів актуальність подальшого існування Всесвітньої ради Церков. «Хоч Московська Патріархія і бере участь у Всесвітній раді Церков з метою діалогу між християнами, але ми бачимо, що жодного об'єднання не відбувається, і згадана організація втратила свою значимість», – заявив він. Митрополит нагадав, що закордонну паству та духовенство хвилювало питання участі Московської Патріархії в цій організації ще з 1960-х років, коли Патріарх Константинопольський Афінагор і Папа Римський Павло VI зняли з себе клятви у взаємній анафемі, «яку в 1054 році Православна і Католицька Церкви наклали одна на одну». «Були навіть випадки спільної молитви, що суворо заборонено канонами. Але у 2000 році Московський Патріархат своїм указом чітко визначив, що справжньою Православною церквою є та, котру з самого початку створив Христос, а християни, які свого часу відійшли від первісної Церкви, не є справжніми християнами, а віра їхня помилкова. Московська Патріархія так само, як і ми, підкреслює, що не можна з відщепленнями від православ'я мати спільні богослужіння», – додав глава РПЦЗ.



ІСЛАМ

Саудівська Аравія прийме з Росії на хадж 2008 року меншу кількість прочан



Саудівська Аравія визначила для Росії квоту на здійснення хаджу в 2008 році до Мекки – 20,5 тис. місць. Про це повідомив голова Духовного управління мусульман Татарстану муфтії Гусман Ісхаков. «Така домовленість досягнута під час зустрічі в Мекці російської делегації з міністром у справах хаджу Саудівської Аравії Аль-Фарісі», – сказав муфтії. У російській делегації він був представником від Ради муфтіїв Росії.

«У 2007 році квота для нашої Росії становила 25 тисяч місць. Скорочення ж викликає тим, що у Мекці, за словами міністра Аль-Фарісі, склалася непроста ситуація, – продовжив Гусман Ісхаков. – У районі мечеті аль-Масджид-аль-Харам – центрі священнодійства мусульман – розпочато велике будівництво, під час якого зносяться старі готелі та житлові будинки. Тому стало сутужно з житлом, і квоти для хаджу усім мусульманським країнам скорочені. Спочатку Росії передбачалося виділити тільки 16 тисяч місць, але з огляду на те, що наші мусульмани в роки радянської влади не могли виїжджати до Священної землі, нам надали пільгу».

Через скорочення кількості готелів проживання кожного прочанина, за словами муфтії, подорожчало з півтори тисячі реалів до 2,5 тисяч реалів, або 16,7 тисячі рублів. До того ж, у наметах в долині Міна, де мусульмани проживають протягом п'яти днів, кожному російському прочанинові цього року надається місце у півтора квадратного метра замість колишніх 1,1 кв. метра. Також стали дорожчими міжнародні авіаперевезення, тож усе разом складе подорожчання путівки на 13-15 тисяч рублів. У минулому році вона, залежно від виду транспорту, коштувала 60-70 тисяч рублів.

Духовне управління мусульман Татарстану, за словами Г.Ісхакова, подало заявку на 2,5 тисячі путівок (у 2007 році хадж здійснили півтори тисячі прочан республіки). Перша черга відправиться в Мекку в середині листопада.

ПРАВОСЛАВ'Я

Англійська церква вирішила допомогти тим, хто навчається

Перед британськими учнями спалахнула надія на те, що з іспитами у них тепер буде менше проблем: пам'ятаючи про свою місію нести благословення в усі сфери сучасного життя, Англійська церква підготувала цілу низку спеціальних молитов, які повинні допомогти учням шкіл, студентам і викладачам долати напруження під час нелегкої екзаменаційної пори, повідомляє «The Times». Тексти молитов можна буде знайти в інтернеті, адже вони стали новим доповненням до регулярно обновлюваного веб-сайту Англійської церкви.

Учні зможуть також знайти опору, звертаючись до біблійних історій, які, як сказано в пропонованих Церквою текстах, свідчать про те, що «хвилювання і страх є звичними почуттями». А мужність вони повинні знайти в заклику до божественного втручання, яке здатне допомогти навіть тоді, «коли речі здаються неможливими». Щирісердечну підтримку варто шукати також у колективі, оскільки нікому не забороняється «відзначити успіхи з однокласниками й однокласниками, як також зі

своїми родичами і друзями». До того ж, із ними легше переживати й можливі невдачі.

Особливо зворушливою є молитва для викладачів. Вона починається словами: «О, Боже, не думаю, що в Тебе є час для цього». Далі міститься прохання змилюватися над учнями, які мають схильність забувати «речі, які вони зазвичай знають» (наприклад, дати, імена тощо). Завершується звернення до Всевишнього закликом звернути Свою допомогу і підтримку на забудькуватих студентів.



На діяльність християнських місіонерів в ізраїльському місті відповіли багаттям з Євангелій



На площі перед синагогою в районі «Неві Рабин» у місті Ор-Єгуда було розведене багаття із сотень книг Нового завіту. Спалення «крамольної літератури» проходило під керівництвом віце-мера Узі Аарона, якому допомагали учні місцевої релігійної школи.

За словами віце-мера Аарона, члена партії ШАС, церемонія спалення книг була

відповіддю на дії християнських місіонерів, які розгорнули інтенсивну діяльність серед мешканців міста. Зокрема, нещодавно в районі «Неві Рабин» місіонери роздали сотні книг «Нового завіту». Віце-мер стверджує, що зайнятися цією проблемою його змусили звернення громадян, які скаржилися на непрошених гостей і просили відгородити їх від агресивної християнської пропаганди. Тож Узі Аарон виїхав у район, де напередодні були помічені місіонери. Через гучномовець він звернувся до жителів «Неві Рабин» із пропозицією здати отримані від християн книги. У цей час учні релігійної школи обходили квартиру за квартирою і збирали книги, з яких пізніше і було складене багаття.

Узі Аарон залишився задоволений заходом і вважає, що акція зі спалення літератури, яка суперечить основним ідеям юдаїзму, пройшла успішно.

Натомість російські євреї обурені спаленням книг Нового завіту в Ізраїлі. У єврейській громаді Росії виступили з осудом акту, який відбувся в ізраїльському місті Ор-Єгуда. «Ця історія – на перших шпальтах ізраїльських газет, і нічого, окрім осуду, я не бачив», – заявив керівник департаменту громадських зв'язків

Федерації єврейських організацій Росії Борух Горін, який перебував у той час в Єрусалимі. За його словами, «коли Бог хоче покарати людину, він позбавляє її розуму. У єврейській історії спалення книг завжди асоціювалося з варварством. А хто забуває історію, той приречений пережити її знову», – відзначив Б.Горін.

Він також повідомив, що вже оголошено про початок розслідування дій віце-мера міста Ор-Єгуда Узі Аарона, який організував збір книг Нового завіту, що були роздані місцевим мешканцям християнськими місіонерами, а потім були спалені учнями єшиви в загальному багатті перед місцевою синагогою. «В Ізраїлі образа релігійних почуттів віруючих карається», – заявив представник ФЕОР. При цьому він спростував чутки про те, що в Ізраїлі нібито законодавчо заборонена місіонерська діяльність.

«Це огидно», – так відреагував на інцидент в Ізраїлі голова Конгресу єврейських релігійних організацій Росії рабин Зіновій Коган у бесіді з кореспондентом «Інтерфакс-Релігія».

(За матеріалами сайту: Religio.ru)

ПРАВОСЛАВНИЙ ХРАМ У БОЛГАРІЇ ДОПОМОГЛИ ВІДНОВИТИ ТАМПЛІЄРИ

Ієрарх Болгарської православної церкви митрополит Відинський Дометіан здійснив нещодавно чин відновлення храму Святої Трійці в Добридолському монастирі, який був відновлений на гроші правнаступників ордену тамплієрів. Після здійснення чину відновлення храму митрополит Дометіан подякував лицарям – представникам ордену у переповненому храмі і відзначив наступність традиції відновлення та підтримки церков. Він також вручив посах нещодавно призначеному настоятелю монастиря ігуменові Харалампію і побажав зміцнення обителі.

Добридолський монастир, згідно з переказом, існував ще в період Першого Болгарського царства, двічі був повністю знищений: близько 1396 року – османами, а в 1688 році – турками. Сучасна церква зведена в середині XIX століття. Після Другої світової війни монастир запустів, богослужби відбувалися рідко, керування обителлю здійснювали миряни із села Добри-Дол. Зараз, крім ігумена, постійно в обителі є поки що лише один чернець.

Орден тамплієрів (інакше їх називають тамплієрами або хранителями храму) виник після першого хрестового походу на Єрусалим. У середньовіччі він мав великий вплив на правителів Європи.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ РАБИН В РОЛІ МИРОТВОРЦЯ

Мир на Святій землі не наступить доти, доки Захід не навчиться поважати ісламський світ, вважає ізраїльський політичний активіст, рабин Менахем Фруман. «На Святій землі немає миру, оскільки Захід не поважає Схід і мусульманський світ. Треба почати поважати іслам та східну культуру. Зарозумілість, пихатість і гордовитість американців, – як, втім, і багатьох євреїв, – для мене неприйнятні так само, як і для мусульман», – заявив він. Рабин відзначив, що ізраїльтяни та палестинці – маленькі народи, але в них спільне завдання – «створити міст між західною та ісламською культурами».

Стосовно ізраїльсько-палестинського конфлікту М.Фруман заявив про необхідність виходити на нові формули врегулювання відносин – «менш політичні і більше духовні». «Я зустрічався ще з шейхом Ахмедом Ясіном (духовним лідером руху «Хамас», який загинув у 2004 році в результаті ізраїльського авіаудару), і ми говорили, зокрема, про те, що верховна влада на Святій землі належить Всевишньому. Можна, думаю, у такий же спосіб говорити і про статус Єрусалиму. Чому б Єрусалиму не надати статусу столиці світу?» – вважає рабин.

ПАСТОР ВСТУПИВ У КОНФЛІКТ ЗІ СПЕЦСЛУЖБАМИ

Як повідомила болгарська радіостанція «Дарік», лідер Пресвітеріанського союзу Болгарії пастор Борислав Асенов привселюдно розірвав свій диплом про закінчення Пресвітеріанської семінарії, який давав право на служіння, зняв із себе обличчя і відмовився здійснювати богослужіння до свого повторного рукоположення. Свою акцію він мотивував тим, що цей диплом був підписаний колишнім директором Пресвітеріанської семінарії та экс-головою Євангельських церков Павлом Івановим, котрий, як з'ясувалося, у комуністичний період був агентом Комітету державної безпеки. Бунтівний пастор також зізнався, що раніше він схилився перед людиною, котра рукоположила його в пастори: «Павло Іванов був для мене всім, поки в мої руки не потрапили страшні книги. Щоб одержати місце голови Євангельських церков Болгарії, він під час панування режиму відправив у в'язницю багатьох людей».

Борислав Асенов уточнив, що при цьому він не відмовляється ні від лідерства в Пресвітеріанському союзі, ні від німецького диплома бакалавра теології, але не здійснюватиме обрядів до свого повторного рукоположення, яке, як він сподівається, проведе більш гідний священнослужитель.

(За матеріалами сайту: Religio.ru)

Європа соборів може стати Європою мечетей

Деякі німецькі ЗМІ та представники християнських релігійних громад країни все частіше висловлюють побоювання, що Європа соборів (так її називав один з «батьків» Євросоюзу Роберт Шуман) може стати Європою мечетей.

Дискусії на цю тему розпочалися після того, як два культові будинки Новоапостольської церкви в Берліні були продані мусульманським громадам і зараз перетворюються в ісламські центри. Офіційний представник архієпископа Берліну Штефан Фюрнер не виключає того, що кілька католицьких храмів у майбутньому також будуть продані мусульманам. І справді – ісламські організації Німеччини мають намір більш ніж удвічі збільшити число мечетей, тож німецький таблоїд «Bild» обурюється: «Усе більше храмів перетворюються на мечеті!»

Продаж згаданих двох церков дійсно став сенсацією. Ці культові об'єкти перебувають у кварталах Нойкьольн і Темпельхоф, де проживає чимала кількість мусульман, яких загалом Німеччині нараховується 3,4 млн. осіб. Орган, амвон та інші символи християнства будуть у них демонтовані.

Християнські громади потерпають від браку віруючих і грошей. Через це може бути закрито до 10 тисяч християнських храмів. А тим часом кількість мечетей зростає: сьогодні на території Німеччини існують 154 мечеті з куполами і мінаретами, а також затверджено 184 проекти з будівництва нових мечетей. У Кьольні вже багато місяців триває суперечка з приводу будівництва в цьому місті величезної мечеті.

Перехід до ісламу стає вже тенденцією. Так, у Берліні прийняли іслам уже 8500 осіб. «До нас щомісяця приходять у середньому 15 чоловік», – стверджує Мохамед Герцог із громади німецькомовних мусульман у районі Шьонеберг. Він народився в родині протестантів, служив навіть дияконом, а з 1979 року є мусульманином.

Серед парафіяльних священників зростає занепокоєння, і про це, зокрема, пише ліве ліберальне видання «Tagesspiegel». «Я вражений, адже храми є символами німецьких християн», – заявляє один з керівників лютеранської громади Бернд Шиманські. «Ми, християни, віримо у Трійцю... а у мусульман є свій Бог», – говорить представник громади св. Клари Бернхард Моттер.

Однак твердої лінії дотримуються не всі. Так, пастор Елізабет Крузе вважає, що краще продавати храми мусульманам, аніж супермаркетам чи банкам, як це вже траплялося. Так само не має нічого проти продажу церкви сповідникам ісламу священник Міхаель Реннеборг, храм якого в Моабіті (квартал, у якому половина жителів – мусульмани) вже кілька років пустує. Правда, його парафіяни з ним не згодні, хоча богослужіння відвідують усе рідше й рідше.

КІЛЬКІСТЬ НІМЦІВ, ЩО ПРИЙНЯЛИ ІСЛАМ, ЗРОСЛА В ЧОТИРИ РАЗИ

Кількість німців, що приймають іслам, дуже зросла, пише популярний у Німеччині журнал



«Der Spiegel». Лише з липня 2004 до червня 2005 року близько 4000 громадян Німеччини приєдналися до мусульманської громади, що в чотири рази більше, ніж роком раніше. Ці цифри, представлені німецьким журналом, що виходить у Гамбурзі, були отримані в ході дослідження ісламу в Німеччині, результати якого поки що не опубліковані. Дослідження, профінансоване міністерством внутрішніх справ, було зроблене на основі архівів мусульманської громади в місті Зьост.

Причини переходу також дуже змінилися. До недавня більшість «новонавернених» становили жінки, що вийшли заміж за мусульман. Зараз же німці переходять в іслам «за своїм власним бажанням» і, найімовірніше, з ідеологічних причин: як стверджує імам Берліну Мухамед Херцог, чимало з тих, котрі раніше були християнами, засумнівалися в істинах своєї віри і стали мусульманами. На думку ж соціолога релігій Моніки Вольраб-Зар, серед новонавернених мусульман багато людей, котрі перебувають у пошуках і зваблені «чимось іншим».

РИМ БУДЕ ІСЛАМСЬКИМ МІСТОМ, СТВЕРДЖУЄ МУСУЛЬМАНСЬКИЙ ПРОПОВІДНИК

«Рим стане аванпостом ісламських завоювань» – з таким пророкуванням виступив нещодавно в мечеті Гази відомий місцевий проповідник Юніс аль-Асталь. Його прогноз відразу ж потрапив в ефір телебачення Al-Aqsa, що належить руху «Хамас». Відеозаписи, зроблені центром Метгі, який займається мониторингом арабської преси, відразу ж були поширені американськими ЗМІ, адже у ці дні на Близькому Сході перебував з візитом экс-президент Джиммі Картер, який планував зустрітися з політичним лідером «Хамасу» Халедом Машалем.

Парламентарій від «Хамасу» Аль-Асталь не є видатним політиком. Він більше відомий як релігійний діяч, і його вплив дозволяє йому видавати фетви. На відеозаписах, зроблених центром Метгі, проповідник стоїть перед десятками віруючих у мечеті,

готових його слухати. «Вже незабаром, якщо на те буде воля Аллаха, – говорить аль-Асталь, – Рим буде завойований, як був завойований Константинополь, адже так говориться в пророчтвах нашого пророка Мухамеда». Слухачі слухали проповідника в повній тиші.

«Сьогодні Рим – столиця католиків, – продовжував аль-Асталь. – Це столиця хрестоносців, яка оголосила війну ісламу, яка насадила у Палестині братів мавп і свиней», – заявив він, явно натякаючи на ізраїльтян. Під час згаданої п'ятничної проповіді він був надзвичайно відвертим. «Найважливіше послання для наших ворогів, – наголосив він, – полягає в тому, що для них не може бути місця на землі Палестини, від моря (Середземного) до ріки (Йордан)».

Аль-Асталь вже не вперше виступає з подібними проповідями. Кілька місяців тому в інтерв'ю єгипетському телеканалу al-Rafidein він захоплювався прикладом 15 палестинських жінок, які зважилися на самогубні теракти проти ізраїльських об'єктів.



Рада муфтіїв Росії (РМР) подякувала керівництву Палестинської національної адміністрації за пожертвування на реконструкцію Московської соборної мечеті. Свідчення про перерахування коштів передав голові РМР Равілю Гайнутдіну тимчасовий повірений у справах Палестинської національної адміністрації (ПНА) Файєд Мустаф, повідомляє ІТАР-ТАРС.

За інформацією прес-служби РМР, рішення про надання матеріальної допомоги для будівництва мечеті було прийнято главою ПНА Махмудом Аббасом після його візиту до Москви у квітні цього року, у ході якого він зустрічався з Равілем Гайнутдіном. «Для нас особливо цінний сам факт підтримки будівництва головної мечеті Росії з боку багатостраждального палестинського народу, який протягом десятиліть бореться за свою незалежність і не має у своєму розпорядженні зайвих коштів», – відзначили представники муфтіату.

Розпочати розширення мечеті на проспекті Миру передбачалося ще в 2003 році і мало завершитися за допомогою арабських країн у 2004-му, коли відзначалося 100-річчя від дня її закладення. Однак через фінансові проблеми роботи були заморожені.

Відповідно до проекту, поруч із Соборною мечеттю буде зведений новий комплекс. Висота купола нової мечеті становитиме 40 м, а чотири мінарети довкола неї піднімуться на 70 м. Стара мечеть уміщає близько тисячі чоловік; після ж реконструкції комплексу вона зможе прийняти понад 5 тисяч мусульман.

У столиці Росії діють іще чотири мечеті – Історична в Татарській слободі, і три нові, побудовані за останні 10 років: у районі Отрадное, на вулиці Новаторів і на Поклонній горі.



Уряд вніс трамадол до переліку наркотичних засобів. Відповідна Постанова була проголосована на останньому засіданні Кабінету Міністрів України. Згідно з рішенням Уряду, трамадол включений до переліку наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, затвердженого Постановою КМУ від 6 травня 2000 року №770. (Урядовий кур'єр, 05.06.2008)

Незважаючи на рішення Уряду, Комітет з контролю за наркотиками видав Державній акціонерній компанії «Ліки України» сертифікат для ввозу в Україну лікарського наркотичного препарату «Метадон» (метадону гідрохлорид) для потреб замінної терапії. Таким чином, дозволивши легалізацію препарату в Україні, держава де-юре виконала одну з основних умов Глобального фонду для надання Україні міжнародної допомоги на виконання програми із протидії ВІЛ/СНІДу на період 2007-2012 років загальним обсягом фінансування 151 млн.

Однак питання про те, чи варто підсаджувати українців на цей синтетизований наркотик, дотепер актуальний у медичних колах, адже метадон далеко не такий безпечний і бездоганний, як це намагаються показати зацікавлені сторони.

У чому ж вони зацікавлені – ці сторони? Одні – у можливості одержати у своє розпорядження великі кошти, надані міжнародним фондом. До них відносяться державні чиновники (що проштовхують програму) і громадські організації, яких вони «кришують». Інші – виробники – у просуванні на ринок своєї продукції. Фактично Україну чекає легалізація ще одного згубного і страшного за своїми наслідками та дією наркотика – метадону. Стає очевидним, що «кришування» торгівлі наркотиками в Україні – прерогатива держави. Політики і чиновники високого рангу, – незалежно, «біло-блакитні» вони чи «помаранчеві» – заробляють мегатонні кошти на знищенні нашої молоді, а, виходить, і майбутнього України. Так, зі схвалення державних органів уже тепер в Україні процвітають торгівля та виробництво трамадолу. Причому випускають його винятково на державних підприємствах, і випускають у 20 разів більше, ніж потрібно для медичних потреб. Трамадол став доступним і дешевим для всіх, так би

мовити, верств населення. Порожні упаковки від трамадолу можна знайти під кожною школою вже не тільки в містах, але й у селах. Тепер настала черга метадону. Якщо звичайні громадяни ламають голову, як відгородити дитину від наркоманії, то державні сановники прагнуть максимально полегшити шлях придбання наркотиків і по селах, і в містах.

Наркотик метадон був розроблений під час Другої світової війни в Німеччині, як знеболюючий засіб при операціях. Розв'язавши війну, Німеччина опинилася в міжнародній ізоляції, тож експортувати традиційний морфій та героїн стало важко, а тому хімікам було доручено розробити препарат повністю



синтетичного походження, за дією схожий з героїном.

Сьогодні в офіційній медицині метадон використовується як замісна терапія для наркоманів, залежних від речовин опіатної групи. Однак у деяких азійських країнах на чорному ринку цей наркотик давно вийшов на передові позиції. Приміром, у Казахстані 90% наркозалежних «ловлять кайф» саме від метадону. До нелегалів же наркотик проникає з медичних установ, де він зберігається як ліки. Казахські медики вже навчилися робити бізнес на

сумнівних ліках, адже ціна за один грам препарату часто перевищує 100 доларів.

Сумнівні й ефекти офіційного використання препарату. Так, наприклад, польська асоціація МОНАР, що зробила своєрідну революцію в лікуванні та реабілітації наркозалежних, за 25 років існування ніколи не застосовувала лікування метадонем. Польські медики розуміють, що пересаджувати людину з одного наркотика на інші – не менше, а ще більше небезпечно – це означає знищити молодь, а з ним – і майбутнє польської нації. Чому ж наші державні чиновники й медики порушують як Божу Заповідь «Не убий!», так і клятву Гіпократу «Не нашкодь!»? Видно, в погоні за «золотим тельцем» повністю втратили і національну свідомість, і релігійне та людське сумління!



Метадонова програма взагалі не стимулює відмови від наркотиків. Тож якої ж радості наркомани захочуть відмовлятися від звичного «кайфу»? Як дослідила спеціальна комісія ООН, світовий досвід пока-

живати героїн. Науковцем Допсом беззастережно й однозначно це раз було стверджено (з досвіду Комісії ООН з обігу наркотичних засобів): «При так званому «лікуванні метадонем» один наркотик лише замінюється іншим; при цьому аж ніяк не стимулюється відмова від наркотиків взагалі».

Уже нині метадон на чорному ринку коштує дорожче від героїну. Очевидно, цим ми зобов'язані рекламі, яку створила йому наркологія.

Вже сама по собі ідеологія замісної терапії є абсурдом. Уявіть собі: якщо алкоголікам щодня видаватимуть зранку в аптеці чи спеціальному пункті чверткову пляшку горілки для заміщення самогону чи ящик пива для полегшення виходу зі стану похмілля – чи припинять вони вживати алкоголь? Дуже сум-

з перерахованих властивостей метадону найбільш для вас більше «привабливі»?

Те ж саме й з «ломкою»: якщо героїнова може минути через тиждень, то метадон може тривати аж до місяця. Яке ж це «полегшення у подоланні залежності»? Наприклад, відомий музикант і композитор гурту «Бітлз» Джон Леннон скаржився своєму докторові: «Ми відійшли від героїнової «ломки» за три дні, а тепер от уже п'ять місяців ніяк не можемо позбутися метадону!..»

Медицині відомо багато випадків, коли споживачі ін'єкційних наркотиків помирили внаслідок передозування метадону. Пояснюється це тим, що дія препарату уповільнена, і наркомани в тривалому очікуванні «приходу» квалляється «догнатися» додатковою дозою. Такі смерті від

метадону набагато чисельніші, аніж загибель від героїну або морфію.

Однак аргументи метадонівих супротивників залишилися непочутими – державний чиновник за «золотим дощем» не відчуває докорів сумління за проштовхування метадону на український ринок, а з ним – і нового геноциду населення України. І – це вже жахливо! На нові страждання, деградацію та смерть вікають нас власні доморощені кати!

По суті, легальні торговці метадонем не оригінальні: шлях метадону у свій час пройшов кожний наркотик. ЛСД легально вироблявся декількома фармацевтичними компаніями, а засоби позиціонувалися як ліки для багатьох форм психічних розладів. «Екстезі» продавався на ятках із цигарками й рекламувався психотерапевтами як засіб для підвищення емпатії та розвитку комунікабельності. Кокаїн представляли як ліки широкого спектру дії, які здатні лікувати все – від головного болю до нежиті і депресії, героїн щосили розхвалювали як панацею при трахеїті, бронхіті й навіть астмі. А головне – як... засіб, здатний допомогти позбутися морфінової та кокаїнової залежності. Метадон – це нова «панацея». А водночас – новий узаконений державою геноцид населення України – «наркомор»!

Жодна громадська організація, яка «проштовхує» програму замісної терапії, не скаже вам страшної правди, що якщо «героїновий кайф» триває всього кілька годин, то метадонівий затягується більш ніж на добу. Метадону властива більш тривала, аніж у героїну, інтоксикація; він викликає специфічні зміни нервової системи, результат яких непередбачений – від зниження інтелектуального рівня до таких ускладнень, як остеопороз, порушення функції легенів, набряки і напади задиху та інше. Які

метадону набагато чисельніші, аніж загибель від героїну або морфію.

Однак аргументи метадонівих супротивників залишилися непочутими – державний чиновник за «золотим дощем» не відчуває докорів сумління за проштовхування метадону на український ринок, а з ним – і нового геноциду населення України. І – це вже жахливо! На нові страждання, деградацію та смерть вікають нас власні доморощені кати!

По суті, легальні торговці метадонем не оригінальні: шлях метадону у свій час пройшов кожний наркотик. ЛСД легально вироблявся декількома фармацевтичними компаніями, а засоби позиціонувалися як ліки для багатьох форм психічних розладів. «Екстезі» продавався на ятках із цигарками й рекламувався психотерапевтами як засіб для підвищення емпатії та розвитку комунікабельності. Кокаїн представляли як ліки широкого спектру дії, які здатні лікувати все – від головного болю до нежиті і депресії, героїн щосили розхвалювали як панацею при трахеїті, бронхіті й навіть астмі. А головне – як... засіб, здатний допомогти позбутися морфінової та кокаїнової залежності. Метадон – це нова «панацея». А водночас – новий узаконений державою геноцид населення України – «наркомор»!

В'ячеслав ЧИЖЕВСЬКИЙ



БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ

ЧОЛОВІКИ:

7) група «Н»: ІГОР. Українець, греко-католик, 29.01.1972 р.н.; ріст – 169 см.; вага – 77 кг.; очі – сині; волосся – шатен; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добрий, спокійний; захоплення, інтереси: – спорт; (11) – взаємність, довіра; (12) – так; (13) – товариські стосунки; професія: – інженер; (15) – матеріально незалежний; (16) – м. Львів; контактний телефон: +38-(067)-672-06-55.

8) група «Б»: ВАСИЛЬ. Українець, греко-католик, 09.04.1970 р.н.; ріст – 172 см.; вага – 72 кг.; очі – сірі; волосся – русе; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – відповідальний, чесний, прямолінійний; захоплення, інтереси: – музика, фото, кулінарія; (11) – повага, взаєморозуміння, стан душі; (12) – так; (13) – з 1998 року; (14) – отримав церковне уневажнення подружжя; (15) – сину 13 років, проживаємо разом, навчається у класичній гімназії, користувач ПК; професія: – ТзОВ «Міст Експрес», оператор обробки відправлень; (17) – матер. та житлово незалежний; (18) – м. Львів; контактний телефон: +38-(067)-718-88-14 (дзвонити з 20.00 до 22.00).

9) група «Н»: МИРОСЛАВ. Українець, греко-католик, 17.12.1985 р.н.; ріст – 175 см.; вага – 65 кг.; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добрий, спокійний, ввічливий, врівноважений; захоплення, інтереси: – історія, спів, музика; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – працівник в інституті; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контактний телефон: +38-(096)-608-86-58.

ЖІНКИ:

17) група «Н»: СОФІЯ. Українка, греко-католичка, 13.04.1975 р.н.; ріст – 153 см.; вага – 41 кг.; очі – карі; волосся – русе; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – доброта, працьовитість, співчутливість; захоплення, інтереси: – мистецтво, природа; (11) – повне дотримання християнської моралі; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – бібліотекар ЛНМУ ім. Д. Галицького; (16) – м. Львів; контактний телефон: +38-(098)-307-13-31.

18) група «Б»: ЯНИНА. Полька, римо-католичка, 06.01.1943 р.н.; ріст – 160 см.; вага – 90 кг.; очі – карі; волосся – темне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – лагідність, побожність; захоплення, інтереси: – куховарство, спілкування з людьми; (11) – доброта, працьовитість; (12) – так; (13) – 2 роки; (14) – вдова; (15) – 2 дорослі сини, незалежні, проживають окремо; професія: – пенсіонерка; (17) – матер. і житлово незалежна; (18) – м. Львів; контактний телефон: +38-(095)-506-92-11; 243-78-21.

19) група «Б»: ЛЮДМИЛА. Українка, греко-католичка, 22.07.1955 р.н.; ріст – 165 см.; вага – 55 кг.; очі – темно-зелені; волосся – темно-шатенка; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – мрійливість, зичливість, прямота, простота, відкритість; захоплення, інтереси: – життя у добрих проявах; (11) – чистота душі, працьовитість, спільність поглядів; (12) – так; (13) – 5,5 років; (14) – вдова; (15) – 2 сини: 28 та 14 років, старший живе окремо, незалежний, працює; професія: – інженер; (17) – матер. і житлово незалежна; (18) – народж. – Тернопілля, прожив. – м. Львів; контактний телефон: (0322)-65-87-11.

20) група «Б»: ЯРОСЛАВА. Українка, греко-католичка, 10.02.1961 р.н.; ріст – 162 см.; вага – 65 кг.; очі – сіро-зелені; (7) – хороший; (8) – не маю; (10) – чесність, доброта, порядність, уважність; захоплення, інтереси: – кухня, сімейний затишок; (11) – розумний, добрий, сильний духом; (12) – так; (13) – 22 роки; (14) – отримала церковне уневажнення подружжя; (15) – не маю; професія: – товаровознавець (сфера торгівлі); (17) – матер. і житлово незалежна; (18) – м. Львів; контактний телефон: +38-(098)-920-11-71.

21) група «Н»: ОЛЬГА. Українка, греко-католичка, 19.07.1988 р.н.; ріст – 165 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – порядність, врівноваженість, співчутливість; (11) – взаємність, повага, чесність; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – студентка ЛНУ ім. І. Франка; (16) – м. Львів; контактний телефон: +38-(097)-184-67-05; 251-24-43.



ХРИСТІЯНСЬКИЙ КЛУБ ЗНАЙОМСТВ «НАША ДРУЖНА РОДИНА»



ГАСЛО КЛУБУ – НЕБАЙДУЖІСТЬ, ТВОРЧИСТЬ ТА ВЛАСНА ІНІЦІАТИВА КОЖНОГО ЧЛЕНА



Економічна ситуація в державі не могла не позначитися і на роботі всіх розділів нашої газети «МЕТА». Подорожчання паперу, друкарських послуг, типографських видатків змушує і нас належним чином відреагувати на це, і, відповідно, вносить певні корективи в роботу розділу «Християнський клуб знайомств КЗНДР». З шостого номеру газети скорочено об'єм газетної площі, де можна друкувати оголошення від дописувачів – для інформації тепер виділена одна сторінка замість двох. Платною послугою стало розміщення інформації в рубрику «Бажають познайомитися» – вартість розміщення (публікації) одного оголошення (анкети від дописувача) становить 15 гривень. Через сплату певних пожертв на діяльність КЗНДР буде здійснюватися і реалізація додаткових бланків анкет групи «Н» та групи «Б» для всіх бажаючих їх заповнити.

Правда, надією, від цих нововведень кількість наших прихильників і дописувачів не те, що не зменшиться, а навпаки – збільшиться. Чому? А все дуже просто: будь-які негаразди і життєві труднощі завжди змушували людей організовуватися, об'єднуватися, сприяти зростанню ініціативності всіх її членів, спільній роботі на успішній кінцевий результат. А звідси – і наслідок такої роботи, і отримуваний результат.

З інформації, яка постійно доходить до мене з різноманітних джерел, бачу, що

далеко не всі дописувачі, оголошення від яких розміщені в рубриці «Бажають познайомитися» і які стають з цього часу членами КЗНДР, ознайомлені з концепцією діяльності нашого клубу, належно і вміло себе поведуть під час телефонних дзвінків, гідно і належним чином репрезентують клуб, членами якого їх обрано. Направду, це засмучує. А знаєте чому? Та тільки тому, що в деталях розроблена концепція з діяльності КЗНДР, яка повністю викладена в газеті і яка є правилом поведінки для всіх її членів, одночасно є гарантом успішної тактики для кожного члена КЗНДР в усіх ситуаціях, при відповіді на будь-які дзвінки від різних людей. І вона, ця концепція, на превеликий жаль, не використовується. Сподіваюся, що Ви всі розумієте, що ніхто не в змозі заборонити Вам дзвонити. Тираж газети великий, газета дуже популярна, її читає багато людей. І спокуюсь, що Ви всі розумієте, що ніхто не в змозі заборонити Вам дзвонити. Тираж газети великий, газета дуже популярна, її читає багато людей. І спокуюсь, що Ви всі розумієте, що ніхто не в змозі заборонити Вам дзвонити. Тираж газети великий, газета дуже популярна, її читає багато людей. І спокуюсь, що Ви всі розумієте, що ніхто не в змозі заборонити Вам дзвонити.

Бачу всіх членів КЗНДР активними, діючими, творчими та небайдушними до своєї долі особами, які зацікавлені в успішному вирішенні проблеми самотності, що об'єднує всіх наших членів. Бачу всіх Вас в постійному русі пошуку, в ділі, в ініціативі. Повірте: храм любові, який будується на сторінках газети «МЕТА» – спільна справа всіх її членів. Всіх наших членів повинна об'єднати

одна спільна мета – успішне і щасливе вирішення власної проблеми самотності, – але тільки через постійну активність та небайдушність до дій кожного члена даної спільноти!

Добра, любові, наснаги і творчості Вам всім у житті!

Координатор КЗНДР
Олександр РОМАНЮК

З усіма пропозиціями, запитаннями та побажаннями щодо інформації та її розміщенні в розділі «Клуб знайомств», а також для отримання додаткових бланків «АНКЕТА ДЛЯ ЗГОЛОШЕННЯ» осіб групи «Н» і групи «Б» – звертайтеся до координатора християнського клубу знайомств КЗНДР при газеті «МЕТА» за тел.: 8-(032)-226-43-97 (пн., ср., пт. – з 15.00 до 19.00; або у: вт., чт. – з 11.00 до 15.00).

Листи в християнський клуб знайомств КЗНДР надсилайте на адресу редакції газети «МЕТА»:

Клуб знайомств, координатору, редакція газети «МЕТА», площа св. Юра, 5, м. Львів.

Україна, 79000

ВІТАННЯ

ІМЕННИКАМ КЗНДР!

Вітаємо наших дорогих травневих імениників: п. Петра (№2), п. Євгена (№4), п. Олесею (№5), п. Іванну (№12) – з днем їх народження!

Прийміть наші привітання з цієї нагоди і наші найщиріші побажання міцного здоров'я, щастя, творчої наснаги і яasnих врожай від Вашої праці, всьляких гараздів у житті, вдалого знайомства і створення у любові щасливої християнської сім'ї!

Господнього Вам благословення, ласк, щедрот і любові від Творця нашого!

Творчий колектив
редакції газети «МЕТА»



«АНКЕТА ДЛЯ ЗГОЛОШЕННЯ» - група «Н» самотнього (ої) християнина (ки) без сімейного минулого я розміщення її в рубриці «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ» КЗНДР при газеті «МЕТА»

Ть _____ (1) - Ім'я _____ (2) - Національність _____

(3) - Ріст _____ (4) - Вага _____ (5) - Дата народження (день, місяць, рік) _____

(6) - Природний колір волосся, очей _____ (7) - Стан здоров'я _____

(8) - Шкідливі звички _____ (9) - Віросповідання, конфесія _____

(10) - Основні риси характеру, захоплення, інтереси _____

(11) - Побажання щодо свого майбутнього товариша, супутника у житті _____

(12) - Чи маєте потребу зростати в християнських чеснотах? _____

(13) - Мета знайомства (товариські стосунки, створення сім'ї) потрібне підкреслити _____

(14) - Професія (праця, навчання, інше) _____

(15) - Матеріальна та житлова незалежність _____

(16) - Місце народження та місце проживання (місто, село – їх назва) _____

(17) - Контактний телефон _____

NB! а) в інтересах дописувачів – писати потрібно чітким і виразним почерком;

б) у «Зголошенні» дописувача, розміщеному в розділі газети «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ», деякі пункти заповнюваної анкети буде замінено цифрами, які є у дужках при цьому пункті анкети.



«АНКЕТА ДЛЯ ЗГОЛОШЕННЯ» - група «Б» самотнього (ої) християнина (ки) із сімейним минулим (особи з офіційним уневажненням попереднього подружжя Церковним Трибуналом, або вдівці (вдови)) для розміщення її в рубриці

Стать _____ (1) - Ім'я _____ (2) - Національність _____

(3) - Ріст _____ (4) - Вага _____ (5) - Дата народження (день, місяць, рік) _____

(6) - Природний колір волосся, очей _____ (7) - Стан здоров'я _____

(8) - Шкідливі звички _____ (9) - Віросповідання, конфесія _____

(10) - Основні риси характеру, захоплення, інтереси _____

(11) - Побажання щодо свого майбутнього супутника у житті _____

(12) - Чи маєте потребу зростати в християнських чеснотах? _____

(13) - Тривалість самотнього життя _____

(14) - Сімейний стан: (отримав(ла) церковне уневажнення подружжя, вдівець (вдова)) потрібне підкреслити _____

(15) - Інформація про дітей (їх наявність, кількість, вік кожної дитини, стан їхнього здоров'я, захоплення, незалежність) _____

(16) - Професія (чи працюєте на даний час, пенсіонер(ка) _____

(17) - Матеріальна та житлова незалежність _____

(18) - Місце народження та місце проживання (місто, село – їх назва) _____

(19) - Контактний телефон _____

NB! а) в інтересах дописувачів – писати потрібно чітким і виразним почерком; б) у «Зголошенні» дописувача, розміщеному в розділі газети «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ», деякі пункти заповнюваної анкети буде замінено цифрами, які є у дужках при цьому пункті анкети.

При зустрічі головний астроном Ватикану назве інопланетян «братами»



Космічний пілігрим «Розетта» наближається до Марсу (фото NASA).

Головний астроном Римо-католицької Церкви отець-єзуїт із Чилі Габріель Фюнес, який очолює обсерваторію Ватикану, повідомив, що припускає можливість існування життя на інших планетах. Він є міжнародно визнаним фахівцем і співпрацює з університетами в різних країнах. На думку священника, пошук інопланетного життя не суперечить вірі в Бога. Отець Габріель Фюнес не виключає, що деякі інопланетяни, якщо вони існують, можуть бути вільними від первородного гріха.

У наступному році Ватикан влаштує конференцію, присвячену 200-річчю автора теорії еволюції Чарльза Дарвіна. Таким чином Римо-католицька Церква прагне трохи згладити антагонізм між наукою і Церквою. І це – не єдиний приклад такого прагнення. Досить згадати, що кілька років тому членами Папської академії наук були призначені американський фізик-ядерник Вільям Філіпс, який прославився розробкою технології лазерної обробки атомів, та індієць Вірабхадран Раманатан – піонер в області дослідження парникового ефекту.

Папська академія наук була заснована в Римі у 1603 році. Нині у ній – 80 академіків. Папа Римський особисто призначає їх за рекомендацією чинних членів Академії. Учені стають академіками довічно, незалежно від своїх релігійних або політичних переконань. Президент Академії – професор римського університету La Sapienza і колишній глава італійського Національного інституту ядерної фізики Нікола Кабіббо.

Що ж стосується представників Ватиканської обсерваторії, то вони вже не раз виступали із гучними заявами. Її колишній директор, американський єзуїт о. Джордж Койн заявив кілька років тому, що теорія еволюції не відкидає «необхідності Бога», а навпаки – вона допомагає віруючій людині зрозуміти ставлення Творця до Всесвіту як ставлення турботливого батька до своєї дитини.

Православний богослов не погодився з католицьким у питанні про інопланетян

Професор Московської духовної академії, відомий російський богослов Алексей Осіпов заявив, що православ'я не допускає можливості існування позаземних цивілізацій, наділених розумом. «З погляду православно-богослов'я, немає підстав говорити про можливість наявності позаземних цивілізацій, які мають розум і щось творять», – заявив А.Осіпов, відповідаючи на запитання порталу «Интерфакс-Религия».

За його словами, така позиція основана, поперше, на тому, що згадки про неземні форми розумного життя «відсутні у Новому завіті». «По-друге, у Церкві було

дуже багато людей, які досягали найвищого ступеня богоподобія і святості, і жоден з них ніколи не говорив про це (А.Осіпов має на увазі позаземні цивілізації. – Прим. ред.), хоча про дуже багато інших речей вони говорили», – зауважив співрозмовник аґентства. Цей аргумент має також дуже серйозне значення, підкреслив А.Осіпов.

Крім того, продовжив професор, сучасна астрономія, просуваючись далеко вглиб Всесвіту, дотепер не знайшла жодної планети, про яку можна було б сказати, що там є життя, подібне

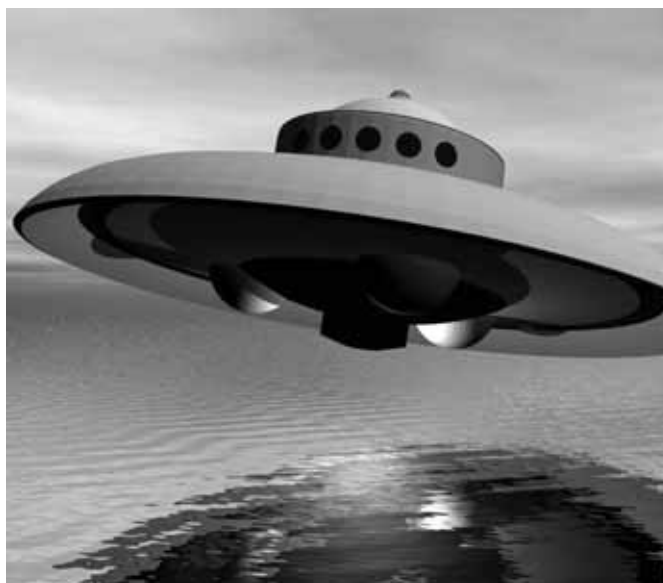
Багато хто в Церкві поділяє «страх», що теорія еволюції несумісна з вірою в те, що світ був створений згідно з «божественним планом», і це призводить до складних відносин між Церквою і наукою, вважає вчений. Однак нинішній понтифік Папа Римський Венедикт XVI є послідовним прихильником ідеї «розумного задуму», відповідно до якої життя створювалося і розвивалося завдяки Творцеві.

Цікаво нагадати у зв'язку з міркуваннями про інопланетян і про проект «Розетта», здійснюваний Європейським космічним аґентством, яке відправило в лютому 2004 року у Всесвіт корабель із незвичайним вантажем – диском, на якому в перекладі на багато земних мов вигравіювані три перші розділи книги Буття. Автоматичний зонд тепер уже через 6 років повинен досягти комети Віртанена, яка борознить простори Всесвіту.

Розетта – ім'я базальтового каменя, знайденого солдатами Наполеона в Єгипті у 1799 році. На камені були вибиті давньоєгипетські ієрогліфи, що датуються другим століттям до н.е. У свій час ці письмена вдалося розшифрувати засновникові єгиптології, знаменитому французькому вченому Франсуа Шампольону.

За задумом авторів проекту, до зовнішньої сторони зонда прикріплений диск із текстом перших трьох глав книги Буття. Зустрівши комету Віртанена, зонд здійснить посадку прямо на її ядро. Таким чином диск із текстом початкових глав Старого Завіту почне разом з кометою нескінченну подорож у космосі. Головне наукове завдання експедиції – пошук доказів того, що життя на Землю було привнесене ззовні.

Біблійний текст виписаний у перекладі на тисячу мов нашої планети, виконаний найвідомішими лінгвістами. Учені стверджують, що 50-90% сучасних мов у столітті, що наступило, зникнуть і перейдуть у ту категорію, до якої нині належать давньоєгипетські ієрогліфи. Так що можна сподіватися на те, що більше або, можливо, менше «просунуті», ніж земляни, брати по розуму зможуть прочитати послання з нашої планети і поради́ти тому, що вони не самотні в нескінченних просторах Всесвіту.



того, яке є на Землі. Тож є всі підстави заперечувати існування якої-небудь неземної розумної цивілізації, підсумував він.

Як відзначив А.Осіпов, Православна церква спеціально не розглядала цього питання, аби винести стосовно нього якоесь судження. У той же час, за його словами, ціла низка богословів, які займалися питанням позаземних цивілізацій, дійшли висновку про те, що космічний світ занадто багатий, і в ньому є явища, які поки що невідомі. Але, на їхній погляд, це явища астрономічного порядку, а не духовного.

Є, за словами професора, й інша точка зору, висловлена, зокрема, Серафімом Роузом – «дуже відомим єромонахом і аскетом XX століття, який заслуговує всякої поваги». Він спочатку вивчав східну філософію, «був глибоко залучений у пошук істини і після довгих шукань прийшов до православ'я». Як відзначив А.Осіпов, С.Роуз припускав існування «духів, які оточують земну планету та проникають у людський світ і навіть впливають на окремих людей або якісь життєві процеси. Він говорив, що ці духи, оскільки не можуть бути віднесеними до духів святих, тобто до ангелів, церковною мовою називаються бісами», – заявив співрозмовник аґентства.

кількома рядками...

У СЕВАСТОПОЛІ З'ЯВИТЬСЯ ПАМ'ЯТНИК КИРИЛУ І МЕТОДІЮ

Пам'ятник святим братам-просвітителям слов'ян Кирилу і Методію буде встановлений у Севастополі 14 червня, на День міста. «Рішенням міської адміністрації і зі схвалення міськради був замовлений пам'ятник основоположникам слов'янської писемності. За підсумками конкурсу раніше був відібраний скульптор. Встановити ж пам'ятник заплановано на території сучасного заповідника «Херсонес», – повідомив один із чиновників міськкадастрі. Він не уточнив, який саме скульптор займається створенням монумента.

За словами чиновника, пам'ятник Кирилу і Методію стане одним із наймонументальніших в Україні: висота обох скульптур – не менше трьох метрів.

«Проект пам'ятника затверджений, засоби виділені, і, незважаючи на протидію деяких політичних сил у Києві, він буде встановлений на території Херсонесу», – запевнив представник севастопольської влади. Він додав, що ініціатором цієї ідеї став перший заступник голови Севастопольської міської державної адміністрації, доктор історичних наук Володимир Казарін. В.Казарін же виділив і необхідні засоби з держбюджету на створення пам'ятника.

ВІД ЗЕМЛЕТРУСУ В ІЗРАЇЛІ МОЖУТЬ ЗАГИНУТИ СВЯТИНІ ЄРУСАЛИМУ

Учені попереджують, що незабаром на Близькому Сході може статися потужний землетрус. Під загрозою опиняться не тільки життя десятків тисяч людей, але й всесвітньо відомі духовні святині – Стіна плачу, мечеть Аль-Акса, храм Гробу Господнього.

Черговим приводом для занепокоєння стали все частіші невеликі поштовхи на території Ізраїлю. Їхня потужність не перевищує поки що трьох-п'яти балів і серйозної небезпеки для людей не становить, однак, за даними ізраїльських сейсмологів, землетрус силою понад 7 балів може статися в будь-який момент. Голова об'єднання інженерів будівництва й інфраструктури доктор Йоав Сарна вважає: «Країна перебуває в сейсмонезбезпечному районі, біля сирійсько-африканського розламу, і землетрус силою 6-7 балів за шкалою Ріхтера може призвести до загибелі не менш 16 тисяч чоловік, а понад 90 тисяч будуть поранені. Крім цього, він спричинить і значні матеріальні збитки по всій країні».

За розрахунками доктора Рона Евні з університету Беер-Шеви, від середини VIII століття потужні землетруси повторювалися в цих місцях в середньому раз у 84 роки. Останній сильний землетрус на території Палестини було зареєстровано 11 липня 1927 року. Тоді Святу землю трусонувало силою в 6,25 бала за шкалою Ріхтера, що призвело до загибелі 300 чоловік. А два роки тому в Ізраїлі був зафіксований землетрус силою 5,3 бала. Через нього на території архітектурного заповідника, де знаходяться розкопки древнього міста Хацор, заснованого ще в XVIII столітті до н.е., постраждало понад 80 унікальних предметів.

На думку фахівців, у результаті майбутнього землетрусу тільки в Єрусалимі буде зруйновано близько 17% будівель, зведених до утворення держави Ізраїль і в перші роки його існування. Істотний збиток буде нанесений 11% сучасних будівель із середньою якістю будівництва і 6% сучасних будівель із високою якістю будівництва.

Уряд регіону, і насамперед Ізраїлю, уже інтенсивно готується до можливої руйнівної катастрофи. Невдавно вкнесеті був прийнятий спеціальний «Закон зі зміцнення житлових та громадських будівель на випадок землетрусу». А головний суперінтендант поліції Ізраїлю Йосі Вільнер на засіданні комісії кнесету з прогнозування землетрусів «обнадіяв», що в даний момент поліція Ізраїлю може проводити ідентифікацію останків 250 чоловік у день. При цьому поліція вже замовила за кордоном програмне забезпечення, здатне прискорити цей процес.

Ще більш моторошні подробиці навів співробітник МВС Цвіка Шварц, призначений координатором робіт рятувальних служб. Його відомство на додаток до тисячі труп, які вже були заготовлені на випадок землетрусу, закупило ще три тисячі штук. Крім того, у МВС є 10 тисяч поліетиленових чорних пакетів, призначених для поховань, а в різних районах країни урядом виділені спеціальні ділянки для братських могил, у яких може бути поховано до 30 тисяч чоловік. Крім того, у розпорядженні влади є 350 холодильних камер, у яких можуть зберігатися 14 тисяч тіл.

Стефан КРЕНЦЕР

Біблійна історія створення

ЯК ПОСТАЛА ВІДОМА СЬОГОДНІ ІСТОРІЯ СОТВОРЕННЯ?

Ізраїльтянин, як ми вже казали, питає про страждання і нужду у світі. Зі свого релігійного переконання він є певним, що від Бога це не може походити. Страждання і нужда походять з людського гріха. До того ж, ще й те, що віруючий ізраїльтянин довідався в історії: Ягве не є, як боги сусідніх народів, а лише «Ель», Бог-захисник; Ягве – це Господь, Володар над усіма людьми, Творець світу. Всі інші так звані боги у порівнянні з Ним – ніщо. Це стає основним тоном усієї історії сотворення. Він походить з релігійного знання, з досвідчування Бога народом Ізраїля. Але звідки походять зображення, фарби, у яких автор зображає свою історію? Вони запозичені з історій виникнення світу у сусідніх країнах.

1. ФІНІКІЙСЬКА ІСТОРІЯ СОТВОРЕННЯ

На початку виникнення світу, на думку фінікійців, був первісний хаос. Цей первісний хаос складався з двох первісних принципів: з бурхливого і похмурого повітря та мулистого, темного хаосу. Обидва змішані, пронизують один одного. Через статеве зачаття з цих елементів виникає божество Мот. У цьому божестві зародились всі інші речі. Божество має форму яйця, що розколюється. З верхньої частини постає небо, з нижньої – земля. З Кольпії, вітру, чоловічого принципу та з Баау, його жінки, ночі, зачалась людина. Імена перших людей – Аіон і Протогонос.

2. ВАВИЛОНСЬКА ІСТОРІЯ СОТВОРЕННЯ

Як і у фінікійській історії виникнення, так і у вавилонців на початку світу були чоловіче і жіноче первоначала. Це Мумму-Тіямат (солоне море) як жіноча та Апсу (прісноводний океан) як чоловіча істоти. Ці двоє породжують спочатку ціле покоління богів. На першій дошці вавилонського епосу сотворення ось так представлено початок: «Коли небо угорі ще не було назване, Внизу твердь ще не мала імені, Апсу, перший, її батько Мумму і Тіямат, які породили їх усіх, Свої води змішували ще разом, ... Чагарник ще не був сплетений, Очерету ще не бачили; Коли боги ще не прийшли в існування, тоді сталося, що утворилися боги» (Шедль, Історія СЗ, ст. 244).

З двох первоначал Апсу і Тіямат тепер народжуються пари богів. Як і їхні батьки, вони є нічим іншим, як персоніфікованими елементами світу. Ляхму (світло) – Ляхаму (темрява; матір світла) Аншар (небесний всесвіт) – Кішар (земний всесвіт) Ану (небо) – Нідімуд (земля). «Зі створенням богів мир на землі закінчився. Первісні боги скаржаться на молоде покоління і вирішують знищити їх» (Шедль, 244).

Біблійна історія сотворення за своєю формою з певністю споріднена з фінікійським та вавилонським епосами сотворення – і все-таки за змістом вона є зовсім іншою. Ми це побачимо, коли ближче торкнемося історії сотворення.

(Продовження у наступному числі «Мети»)



о. Юліан КАТРИЙ,
«Заповіді Божі»

ПЕРША БОЖА ЗАПОВІДЬ
«НЕХАЙ НЕ БУДЕ В ТЕБЕ ІНШИХ БОГІВ, КРІМ МЕНЕ»

ПРО ПОЧИТАННЯ ГОСПОДА БОГА

На початку 1969 року вийшли друком спогади французького письменника Андре Фросарда під назвою: «Бог існує і я його зустрів». Він описує своє чудесне навернення до Бога і католицької Церкви, коли йому було 20 років життя.

Його мати – протестантка, а батько – жид, атеїст, чільний провідник комуністичної партії Франції. Його син Андре також був атеїстом. Як він повернувся? Одного вечора він зі своїм приятелем, практикуючим католиком, вибрався до ресторану на вечерю. Коли переїжджали попри католицьку церкву, його приятель просив пристанути і коротко почекати на нього, бо він хоче відвідати богослуження в церкві. Тоді якраз відбувалася прилюдна адорація Найсв. Тайн. Приятель довгий час не вертався. Андре стає нетерпеливим і рішається зайти до церкви, щоб його знайти. Він, розглядаючись по церкві, глянув на престіл, де були виставлені Найсв. Тайни. Він перший раз у житті бачить Найсв. Тайни. В тому моменті, коли він на них глянув, в його душі сталося щось дивного. Небесне світло наскрізь просвітило його душу і дало йому дар до св. віри. «Було мені 20 років, – каже він, – коли я увійшов до церкви, а вийшов з неї дитиною, що готова прийняти св. Хрищення, щоб стати християнином-католиком». Його навернення наскрізь змінює його життя. Він стає ревним, практикуючим католиком. Під його впливом повертається його мати, сестра й товариші його праці.

Як Андре Фросард, так і ми в дні нашого св. Хрищення стрінули Бога в чудесний невидимий спосіб, дістали дар св. віри і стали Божими дітьми. Тож на всіх нас тяжить обов'язок Його почитати. І якраз перша Божя Заповідь пригадує нам на цей обов'язок, що тільки одному Богові належить почитання. Тож погляньмо дещо ближче на причини, чому і як маємо Його почитати.

ЧОМУ МАЄМО БОГА ПОЧИТАТИ?

Маємо Господа Бога почитати, бо Він:
1. ТВОРЕЦЬ ВСЕСВІТУ І ПРО ВСЕ ДБАЄ

В нашому символі віри ми визнаємо: «Вірую в єдиного Бога Отця, вседержителя, Творця неба й землі, і всього видимого й невидимого... що через Нього все сталося». Німецький філософ Т.Пеш каже: «Цілий всесвіт – це одна велика, Божою рукою написана книга, що на кожній сторінці подає глибокий зміст... Дивися на світ, як на Божу святиню, і так поведься, наче б ти був на святому місці».

Господь Бог не тільки створив світ, але Він також його удержує і про все дбає. Читаємо у св. Євангелію, що Боже Про-

БОЖІ ЗАПОВІДІ І НАШЕ ЩАСТЯ ЗЕМНЕ Й ВІЧНЕ

видіння дбає про квіти і польові трави, про птиці небесні та про кожну людину.

2. ВІН ДАВ НАМ ІСНУВАННЯ

Ми вийшли з Божих рук. Тому ми і тілом, і душею є Божою власністю. Ми від Нього абсолютно залежні. Він безнастанно, кожної хвилини, піддержує нас в існуванні. Наше життя так залежне від Господа Бога, як світло лямпки – від електричного струму, мотор машини – від допливу бензини, рослини – від соків, а наше серце – від допливу свіжої крові. Тож ми не є панамі себе; Господь Бог є нашим необмеженим Паном. Людина без Бога не може обійтися. А того хоче сьогоднішній світ. Життя людини без Бога – це життя риби без води, організму – без поживи, рослини – без сонця. Чи це можливе? Скоріше чи пізніше наступить знищення і смерть.

Данський письменник Й.Єргенсен в

3. БОГ СОВЕРШЕННО ДОСКОНАЛИЙ

Ми з природи віддаємо по честь тим, що будь-чим нас перевищують: знанням, мудрістю, силою, досвідом, віком. Віддаємо по честь королям, президентам, заслуженим державним мужам, полководцям, славним ученим і т.п. Чим хто вище від нас стоїть, тим більша буває наша пошана і по честь для нього. А Господь Бог є без порівняння вищий від нас і всіх створінь. Тому Йому одному належить найбільша і найдосконаліша пошана, поклін і по честь. Всі створіння залежні від Нього, а Він від нікого не залежний. Він єдиний має повноту буття-існування. Він існує силою своєї істоти. Він – перша причина всіх речей існуючих і можливих. Він має у найвищому ступені всі можливі прикмети, бо Він безконечно досконалий. Він – вічний, премудрий, всемогутній, всевідущий. Тож, очевидно, Йому належить від нас найбільша і найдосконаліша по честь, пошана, поклін і любов.

ЯК ГОСПОДА БОГА ПОЧИТАТИ?

Кожна людина створена на Божий образ і подібність. Вона має від Бога ясный розум, свободу волю і безсмертну душу. Вона зложена з душі й тіла, тому обов'язана почитати Бога душею і тілом, тобто внутрішньо і зовнішньо. Почитаємо Бога внутрішньо у своєму серці й душі через віру, надію і любов. Один аскет каже: «Хай віра буде твоїм човником, любов – вітрилом, надія – якорем, а тоді зможеш сміло плисти через хвилі світу». А відносно любови Бога Ісус Христос до всіх нас каже: «Люби Господа, Бога Твого, всім твоїм серцем, усією твоєю душею і всією думкою твоєю» (Мат. 22,37).

Почитаємо Господа Бога зовнішньо через наші зовнішні акти – це є через постійне зберігання Божих Заповідей, через прилюдний культ, беручи участь у недільній св. Літургії, у св. Тайнах Сповіді і св. Причасті, через наші усні молитви і знак св. хреста, через додержування приписів Церкви щодо постів, через поклони, стояння, кланіння чи биття в груди під час відправ у церкві. Усім тим ми прилюдно засвідчуємо наше глибоке Богочитання, а нашим ближнім даємо добрий приклад зберігання першої Божої Заповіді.

Бувають часами такі моменти в житті людей, що зберігання першої Божої Заповіді вимагає не тільки великої жертви, але й готовності за почитання і віру в Бога кров пролляти і життя віддати. І на цю жертву кожний християнин повинен бути готовий. Ось прегарний взірць такого геройського почитання Господа Бога:

По Другій світовій війні комуністичний уряд у Китаї, переслідуючи католицьку Церкву, багато місіонерів ув'язнив або прогнав з держави. По якомусь часі одна 16-річна дівчина писала до вигнаного місіонера: «Коли одержите цього листа, то я вже буду у в'язниці. Тепер мені вже нічого не остається, крім неба, нічого... Першого дня ув'язнення комуністи переслухували мене через дев'ять годин, а другого дня – через п'ять годин. Більшість священників і єпископів, що їх ви знаєте, у в'язниці. Моліться за них, щоб вони стали мучениками. Мої батьки намовляли мене до зради моєї віри. Боже, як я терплю, але волію радше вмерти, як утратити вічне спасіння або мою віру».

(Продовження у наступному числі «Мети»)



одній зі своїх прегарних притч про бунт дерев проти сонця в алегоричний спосіб по-мистецьки змальовує залежність людини від Бога. В цій притчі читаємо, що струнка тополя у своїй промові до дерев, збіжжя і всіх інших рослин взиває їх до бунту проти сонця словами: «Все від нас залежне: люди, тварини і ціла природа. Без нас нема життя. Ми кермуємо світом. Наше життя ми черпаємо з нас самих, самі відроджуємо себе. Ми тільки від одного сонця залежимо. Чи ж і без нього не могли б ми обійтися? Ми, рослини, маємо бути самостійні! Не хочемо гнути наші тверді карки під ярмо сонця. Тому проч із сонцем! Від сьогодні ми починаємо страйк проти сонця. Не хочемо рости, цвісти під час дня під сонцем, але вночі, у темноті. Тільки таке життя буде нас гідне».

Цього року люди завважили дивне явище. Вдень, коли світило сонце, всі дерева та інші рослини наче спали. Внедзовзі показалися сумні наслідки для страйкарів. Збіжжя без сонця не могло видати золотого колосу, поблідло і припало до землі. Комахи не запилювали квітів. Згодом на всіх деревах пожовкло листя, наче восени. Серед літа настала понура осінь. Тепер усі рослини зрозуміли, що страйк проти сонця вийшов їм на шкоду. Тож почали бунтуватися проти тополі, що вперто стояла при своїм до кінця. Наступної весни все зазеленіло у стій самітної, завмерлої тополі. Всі дерева та інші рослини переконалися, що без життєдайних променів сонця нема життя. Чи це не вірний образ сьогоднішнього світу, що бажає жити своїм життям, без Бога і Його Законів?

Перша писемна згадка про Водники датується 1437 роком, хоча поселення тут існувало задовго до цього, адже село було сателітом літописного Звенигорода. Щодо назви, то дехто з почуття місцевого патріотизму вважає, що ця назва зросійщена і її слід читати «Відники». Однак в усі часи в документах фігурує така назва «Водники»; зокрема, вона прочитується і на печатці місцевого осередку Товариства «Просвіта» з 1936 року.

Щодо парафії, то вона згадується вже 1600 року. З люстрації, яку проводили в той час, відомо, що в селі була церква, а також млин і корчма. Доля не була щасливою до храму, а найбільше прикостей він отримав від ординців. Найбільший погром стався восени 1648 року, коли під час облоги Львова військами Б.Хмельницького кримчаки, яких було у війську гетьмана до 40 тисяч, пограбували навколишні села. Тоді ще раз було спалено церкву, а також вже згадані корчму та млин. Сусідній присілок Пліхів орда знищила дотла.

Сьогодні є ще чимало храмів, потрапивши в ауру яких, можна воістину перенестися на декілька століть у нашу минувшину. Тут, біля цих стін, ви відчуєте подих давніх подій, які нуртували на церковному майдані. І саме такою є старенька дерев'яна церква св. Миколая у Водниках, яка служить сьогоднішньому поколінню, адже зведена вона ще в 1660 році. За церквою числилося 32 ділянки поля, а парафіян було лише 72 родини.

Кожна церква – це своєрідне обличчя села та його громади. А храми також мають своє лице. Прийдіть сюди, покладіть руку на балку і прислухайтеся до пульсу деревини. Це відлунує серце громади, яка складала молитву Богові в надії і вірі, що завтрашній день буде кращим і щирішим для них, для їх дітей і внуків.

Особливості дерев'яних церков полягають ще й у тому, що вони нерідко мандрували з одного місця на інше, шукаючи місцини, яка б дала їм прихисток на подальший побут. Така доля випала, зокрема, і на водниківську церкву св. Миколая, зведення якої завершилося в 1729 році, хоча перша згадка про неї датується, як уже говорилось, 1600 роком.

Середина XVIII століття для Водник класифікувалась як і для інших населених пунктів. Були це невеликі поселення, де всі події крутились навколо філярку. Вже згадувалось, що у цей час в селі мешкало лише 72 родини. Та віра, як кажуть, гори переверне. Свідченням цьому є намір селян, які в 1729 році освятили новий храм. Правда, він був новим лише для села – до того церква стояла в іншому місці і була закуплена парафіянами Водник. Наскільки можна вірити відомостям, які передавалися з покоління в покоління, ця церква була спроведжена з сусіднього села Мостища.

Про життя водниківської парафії трапляються скупі згадки, починаючи з 1799 року, але для нас ці відомості є цікавими.

У XIX століття парафіяни села ввійшли разом зі своїм парохом о. Данилом Телішевським. Він служив громаді 18 років, поки у 1841 році йому на зміну не прийшов о. Тома Красицький. Однак він не зігрів місця, бо того ж року презенту на парафію отримав о. Матій Батіг. Вдруге о. Тома Красицький повернувся

ВОДНИКИ

до села в 1845 році, але і на цей раз з невідомих причин швидко полишив парафію. П'ять років кермував життям парафії о. Григорій Левицький, а після нього у 1850-1852 роках – о. Іполіт Молчанівський.

Така часта зміна парохів нічого доброго не давала, а тому вже в середині XIX століття парафіяльні будови дійшли повної руїни. Красномовний факт: коли у 1852 році на парафію був призначений о. Амвросій Зарицький, він змушений був разом зі сім'єю примоститися в чужому помешканні, аж поки у 1853 році селяни не спромоглися зліпити для нього окрему хатчину.

Отець Кирило Букоємський став парохом у 1855 році. Запамятався громаді своєю душпастирською ревністю, а також тим, що увесь час збирав пожертви, допомагаючи тим, хто потерпів від якогось лиха. Коли в 1861 році в селі Хоросно сталася велика пожежа, о. К.Букоємський особисто зібрав для погорільців 30 бохонців хліба та 3 золоті ринські.

Отець Й.Камінський прийшов на водниківську парафію у 1867 році. Це був час, коли в галицьких селах процвітало москвофільство і нагальною потребою стали проповіді, які б несли національну ідею. Про погляди отця-пароха говорить

місцеві поляки тут же замельдували австрійській владі, що о. Зацерковний сповідує москвофільство. Пароха арештували і запроторили у концтабір Талергоф. Після проголошення Західно-Української Народної Республіки ім'я отця числиться серед капеланів УГА. З відступаючою армією він подався на Велику Україну. За його відсутності парафією завідував колишній капелан полку УСС о. М.Кравчук.

3 жовтня 1923 року парафію знову обійняв о. Й.Зацерковний. Однак польська влада не могла пробачити отцеві його патріотизм, і влітку 1925 року пароха арештували й кинули у тюрму. Пережили, а також часті хвороби підкосили організм отця, і невдовзі священик помер на 64-му році життя.

Того ж таки року на парафію був призначений о. Іван Палій. Перед тим він очолював парафію в селі біля Перемишля, але не живився з людьми і змушений був шукати собі іншого пристановища. Його побут у Водниках, хоч і пропрацював тут він лише три роки, теж залишив по собі не дуже добрі спогади у парафіян. Слід зауважити, що новий парох застав у Водниках дуже невтішну картину. Його попередник о. Й.Зацерковний,

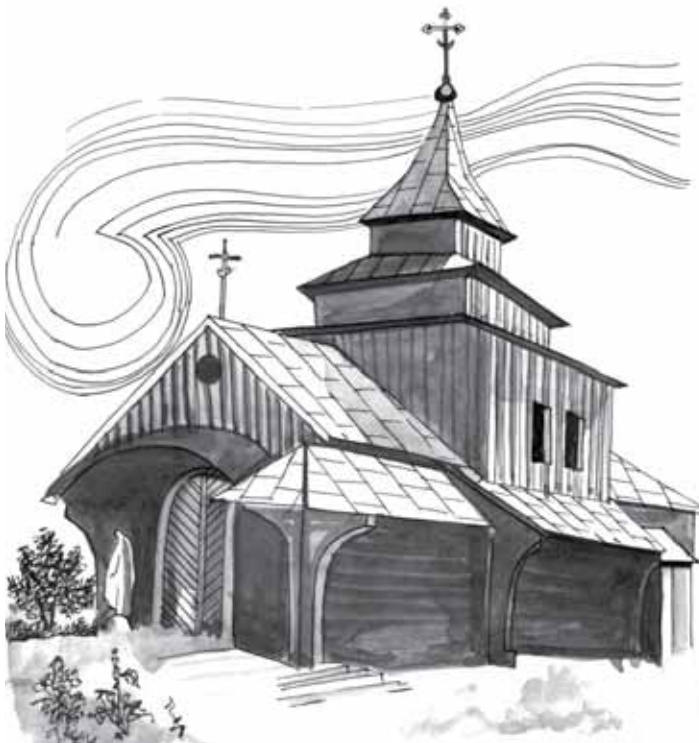
зламаний арештами, тюрмою і постійними переслідуваннями польською владою за свої погляди, майже не займався господаркою. Церковні землі, зокрема, він просто віддавав в оренду, а це призвело до того, що з належних церкві 52 гектарів залишилося лише 39, в тому числі 9 гектарів торф'яних мокляків і 5 гектарів пасовищ. Про це повідомляв консисторію о. І.Палій і просив допомоги виправити ситуацію.

Правду кажучи, сама сільська громада прохолодно ставилася до пароха і взагалі церковних справ. Дійшло навіть до того, що місцева влада не хотіла повернути священикові 14 гектарів ґрунту, що його віддав в оренду ще о. Й.Зацерковний. Натомість о. І.Палій все негаразди списував на те, що селом, за його словами, керують большевизм, український шовінізм і бандитизм. У своєму звіті до консисторії отець зазначав, що в селі панують «мерзость і запустеніє».

Не забарилися скарги на пароха і від парафіян. Вони звинуватили священика в тому, що той він нібито замість того, аби мирити людей, навпаки – розсварює їх між собою, відганяє від «Просвіти», зановує в селі якусь нову читальню і т.д. Кінцевою вимогою парафіяни поставили якнайшвидше забрати з села о. І.Палія і надати когось іншого. Цей конфлікт був вирішений церковною владою в травні 1934 року, коли о. Івана Палія звільнили з парафії, а на його місце призначили 42-річного о. І.Гураля. Він став останнім легальним парохом Водник дорадянського періоду, прослуживши на парафії до 1946 року. У березні того ж року так званий «Львівський собор» проголосив «ліквідацію» УГКЦ, а її парафії спробував перевести на православ'я.

Сьогодні побіч старенької дерев'яної церковці св. Миколая у Водниках, якій у 2009 році виповниться 280 років, на очах росте будова нового храму.

Богдан ЗАКАЛИК



На рисунку: Церква св. Миколая у Водниках. Рисунок автора.

його виступ на передвиборних зборах у повітовій Бібрці, де він, зокрема, зазначив: «Наш край – не Москва, ми – русини-українці». І ще одне: усі 32 роки свого побуту у Водниках о. Камінський постійно дбав про розвиток у селі шкільництва.

Однак консисторія не завжди була задоволена працею пароха. Так, 1882 року церковна влада звертала увагу деканові на те, що о. Камінський нічого не робить для заснування в селі «Братства тверезості».

Отець Й.Камінський помер на вірній йому парафії у 1899 році. На його місце отримав призначення о. Йосиф Зацерковний, родинним селом якого був Скнилів. За час його побуту у Водниках чисельність місцевої парафії постійно знижувалась. Так, у 1904 році парафіян нараховувалось 922, а перед Першою світовою війною ця цифра складала вже 686. Проживало в селі також 36 поляків та 47 жидів. Школа була двокласна, з руською мовою викладання. Дітей греко-католиків лічилося 131, католиків – 20, жидів – 9.

В загальному о. Йосиф Зацерковний парохував у селі 31 рік. Тут йому довелося пережити досить таки трагічні перипетії. Як тільки почалася Перша світова війна,

ДЛЯ ВИГНАННЯ БІСІВ НІМЦЯМ ДОВОДИТЬСЯ ЗВЕРТАТИСЬ ДО ПОСПУГ ФАХІВЦІВ З ІНШИХ КРАЇН

Сотні мешканців ФРН, замучених «внутрішніми голосами», розшукують священиків, які змогли б звільнити їх з-під ймовірної влади диявола, пише британська «The Times», коментуючи інформацію, що пролунала в Німеччині в передачі державної радіокомпанії WDR, яка спричинила серед католицького духовенства дебати про проблему вигнання бісів.

Абатіві монастиря в Баварії Йоргу Мюллеру, який очолює групу представників духовенства, учених і лікарів, котрі займаються проблемою екзорцизму, дозволили записати на радіо уривки з восьми обрядів вигнання бісів. «Тільки протягом останнього року я отримав прохання від майже 350 чоловік, які думають, що вони одержимі злим духом», – розповів о. Йорг. – Терапія їм не допомогла, тож вони хочуть вигнати біса і шукають священика, який би звільнив їх».

Польський екзорцист, який назвався о. Віктором, припустив, що це – тільки невелика частина з великої кількості людей, які потребують допомоги. «Я би сказав, що щодня бодай одна людина проходить повну процедуру вигнання бісів», – повідомив він WDR.

Інформація, яка пролунала в радіопередачі, викликала в Католицькій церкві в Німеччині справжній шок. Німецьке духовенство відмовилося від практики вигнання бісів після трагедії з Аннелізою Міхель, яка сталася в 1973 році. Тоді 23-річна Аннеліза з баварського села, мешканці якого були переконаними католиками, потерпала від епілепсії та галюцинацій. Двом священикам було дозволено провести сеанс екзорцизму. Вони здійснювали обряд 67 разів, поки дівчина не померла від виснаження. Вага її на цей момент становила всього 31 кг. Після смерті А.Міхель священиків і батьків дівчини засудили до умовного тюремного ув'язнення терміном на півроку за ненадання їй медичної допомоги.

WDR транслювала кілька обрядів вигнання бісів, які проводилися над Аннелізою Міхель. Було чути, як вона гарчала і гавкала. «Скажи правду в ім'я Святої Трійці і Пресвятої Диви Марії!» – наказував священик Арнольд Ренц. Замість відповіді чується протяжний несамовитий стогін.

Вердикт і надання йому розголосу, – про цей випадок були зняті два фільми, включно зі стрічкою «Шість демонів Емілі Роуз», яка вийшла на екран в 2005 році, – налякали духовенство. Дозвіл на повне проведення обряду вигнання бісів дає єпископ, але поки що було видано лише кілька дозволів. У єпархіях на території ФРН тільки в Падерборні дали дозвіл на проведення трьох обрядів.

Згаданий радіозапис відбиває бажання в церковного керівництва задовольняти потреби людей, ймовірно одержимих дияволом. У той же час, відмовляючи таким людям, священики йдуть на відкрити непокору Папі Римському, котрий велів екзорцистам «виконувати свою важливу роботу на службі Церкви». До слова, головний екзорцист Ватикану о. Габріел Аморт здійснював такий обряд понад 40 тисяч разів.

Розчаровані відсутністю екзорцистів у власній країні, німці вдаються до допомоги духовних цілителів-езотериків та священиків у Швейцарії та Польщі. Польський священик Анджей Трояновскі планує навіть створити центр із вигнання бісів у Пощерніні, що на кордоні між ФРН і Польщею. Нині, видається, і Ватикан прагне поставити хоча б по одному екзорцисту в кожній єпархії, аби стражденні не відвернулися від Церкви.

«The Times» наводить дані про кількість спеціально навчених екзорцистів у деяких країнах. В Італії їх близько 300, у Польщі – 70. А у «Книзі правил» Ватикану про вигнання бісів, виданій у 1999 році, налічується аж 84 сторінки.

ЖИТТЯ СВЯТОЇ ГЕНОВЕФИ ЛУЧЕНИЦІ

(Продовження. Початок у попередніх числах «Мети»)

Але милішим від весни, від найгарнішого цвіту і від цієї спасенної яви було її дитя. Дорогий син оживлював її самотність в цій безлюдній околиці, неначе весняне сонце. До нього зверталися її думки, щодня виходила з ним на свіже повітря, а, несучи його по розкішній долині, на якій паслася лань, з повним материнським чуттям говорила до нього солодкими і милими словами. Він, звичайно, не розумів, але відповідав на них солодкою і любов'ю усмішкою. А коли люба дитина простягувала до неї свої руки, тоді Геновефа видавалося, що ціла природа до неї усміхається. Обтішена, вона вклякала, споглядаючи за сином оком, в якому ясніла радість та материнська любов, і говорила: «О, Боже! Я маю Тобі віддячитись за те, що Ти вирятував моє любе дитя від неминучої смерті. Це дитя є джерелом моєї радості, а його чаруючий усміх замінює всю глуху пущу на рай. Глянь милосердним оком на сю дитину. Спусти на ню Твоє благословенство, щоби я його виховала на Твою і мою славу. Як мило мій син виглядає, як його ніжне лице дише невинністю і який супокій малюється на його ангельським лиці». О, яку правду сказав Спаситель: «Якщо не будете подібні до малих невинних дітей, то не ввійдете в Царство Небесне».

Часом бажала в серці піти ще раз до церкви. «Яке це щастя, – говорила сама до себе, – коли тисячі вірних моляться разом до Господа Бога або співають в Його честь пісні, що возносять душі до неба. О, якою щасливою була би я, коли б ще раз в своїм житті почула дзвінкий голос дзвонів, що кличуть людей до церкви. Але нехай ся стане Твоя свята воля! Прецінь цілий сей світ, все небо, що буває над моєю головою, та земля під моїми ногами з Твою Церквою, а серце, яке навіть в сій безлюдній країні тужить за Тобою, є Твоїм вітварем». І справді, не було довкола печери скелі чи дерева, під котрим би не вклякала і не молилася гаряче, а коли взимку через гострі морози не могла вийти з печери, молилася кілька годин в яскині, вклякнувши перед хрестиком на камені, що замінював їй клячник.

МАТЕРИНСЬКІ ПОТІХИ ГЕНОВЕФИ НА ПУЦІ

Так як деколи на дикій землі виростає між диким гіллям гарний цвіт, так засіяла на сій дикій пущі найкраща надія материнських потіх для Геновефи. Улюблений її син Болеслав вже значно підріс, почав сам ходити і був, власне, в тім віці, коли діти своєю невинністю дарують родичам найбільшу радість. Геновефа вдягла його в гарну шкірку молододі серни, яку їй вдалося відбити у вовка в лісі.

Хоча Болеслав живився лиш зіллям, корінцями, молоком і водою, проте виглядав гарніше, ніж кожна пещена дитина. Розум його почав розрізняти речі, що його оточували. Він вже розумів і вимовляв початкові вирази. Геновефа, що вже так довго не чула голосу людського, дуже вті-

шилась, коли розчула з уст дорогого сина перше солодке слово: «Мама». Було це, власне, на початку зими.

Довгі вечори цієї пори року проводила Геновефа у розмовах з дорогим сином, навчала його називати все по імені, що лиш можна було побачити в печері і коло неї: від сонця аж до малого камінчика, від ялиці аж до низького моху. Перша іскра уяви, що пробилася у нього, і дитяча любов приносили їй велику радість. З кожним днем дитя ставало їй дорожчим.

При кінці зими хлопець захворів і кілька днів не міг виходити з печери, але, на щастя, виздужав на початку весни і знову розквітнув, мов рожа.

Одного гарного ранку взяла його Геновефа за руку і пішла з ним перший раз на свіже повітря у долину, вкрити запашинами квітами. Зраділий хлопець став мов зачарований, не в змозі надивитись на красу природи.

– Дорога мамо, що сталося? Раніше все виглядало інакше, раніше ця долина була вкрита білим снігом, а тепер пахучою зеленню! Як гарно світить сонце, як огріває своїм золотим промінням усю природу. Але подивись на лук – що це є те біле, жовте, синє? – по хвилі спитав він.

– То є квіти, мій сину, – відповіла Геновефа. – Та біла і жовта – це астра, а синя – фіалка. Понюхай лише.

Хлопець не міг натішитися, коли Геновефа дозволила йому нарвати кілька осотів. Він нарвав їх стільки, скільки вмістилося в його маленькій ручці.

Відтак покликана його Геновефа на край долини до зеленого куща і сказала:

– Прислухайся лишень – чи нічого не чуєш?

Дитя уважно слухало спів птахів, яких багато гніздилося в долині, бо ніхто їх не страшив.

– Ах! – вигукнув утішений хлопець. – Хто це так гарно щебече? Майже з кожного куща лунають інші голоси. Ходім, дорога мамо, подивимось!

Геновефа сіла під буком на скелі, густо порослій мохом, взяла на коліна сина і, кинувши зернятка з різних фруктових і лісових дерев, почала приваблювати птахів. Злетілося багато птахів: жовтий чижик, гіль з червоним, мов мак, дзьобом, строкатий щиглик та інші. Вони почали неквапно збирати розкидане зерно.

– Диви, – сказала Геновефа до сина, – це птиці, що так мило співають.

Хлопчик, дивлячись на веселих маленьких пташок, присідав від радості, промовляючи:

– О, ви, гарні маленькі сотворіння, то ви так гарно цю околицю веселите? Але скажи, мамо, звідки вони взялися, бо ж ти сама не вміла б так гарно прикрасити цю околицю, бо ти весь час сиділа при мені.

– Любий сину, – відповіла Геновефа, – недаремно ж я тобі говорила, що масмо в небі ласкавого Батька, котрий все це робить для нашої вигоди і потіхи.

(Продовження в наступних числах «Мети»)

Вітаємо Ювілярів! У ЧЕРВНІ, ЛИПНІ ТА СЕРПНІ СВЯТКУЮТЬ ЮВІЛЕІ:

30-річчя священства – о. Йосиф Лучит (12.07)
25-річчя священства – о. Зіновій Сліпий (01.06)
25-річчя священства – о. Степан Проців (12.06)
25-річчя священства – о. Степан Столярчук (19.06)
20-річчя священства – о. Роман Луковський (19.08)
15-річчя священства – о. Василь Мирош (07.06)
15-річчя священства – о. Іван Коломієць (07.06)
15-річчя священства – о. Орест Чекан (07.06)
15-річчя священства – о. Михайло Тимків (12.07)
10-річчя священства – о. Сергій Ярема (26.07)
10-річчя священства – о. Ярема Савчук (26.07)
10-річчя священства – о. Андріан Марцін (26.07)

65-річчя уродин – о. Євген Бойко (24.08)
60-річчя уродин – о. Петро Герасимчук (22.06)
60-річчя уродин – о. Леонід Костко (08.08)
55-річчя уродин – о. Юрій Чикель (16.07)
55-річчя уродин – о. Володимир Фарат (18.07)
55-річчя уродин – о. Ярослав Кожушко (23.07)
50-річчя уродин – о. Володимир Никифорець (10.07)
50-річчя уродин – о. Михайло Корицький (01.08)
45-річчя уродин – о. Любомир Кім (31.07)
45-річчя уродин – о. Ігор Чемеринський (04.08)
45-річчя уродин – о. Володимир Павлик (14.08)
45-річчя уродин – о. Олег Москаль (24.08)
45-річчя уродин – о. Іван Духнич (27.08)
40-річчя уродин – о. Роман Гринер (11.08)
40-річчя уродин – о. Володимир Шидловський (15.08)
40-річчя уродин – о. Іван Чичерський (29.08)
35-річчя уродин – о. Сергій Ярема (04.06)
35-річчя уродин – о. Іван Турба (24.06)
35-річчя уродин – о. Юрій Хамуляк (19.07)
35-річчя уродин – о. Ігор Яців (29.07)

ЧОРТКІВСЬКА ДЯКІВСЬКО-КАТЕХИТИЧНА АКАДЕМІЯ ім. СВЯЩЕНОМУЧЕНИКА ГРИГОРІЯ ХОМИШИНА

ОГОЛОШУЄ НАБІР СТУДЕНТІВ НА 2008-2009 НАВЧАЛЬНИЙ РІК,
СТУДЕНТИ ПРИЙМАЮТЬСЯ НЕЗАЛЕЖНО ВІД КОНФЕСІЙНОЇ ПРИНАЛЕЖНОСТІ
НА СТАЦІОНАРНУ, ЗАОЧНУ ФОРМУ НАВЧАННЯ ТА ЕКСТЕРНАТ
ЗА СПЕЦІАЛЬНОСТЯМИ:

ДЯК-РЕГЕНТ (із додатковою спеціалізацією - КАТЕХИТ);
КАТЕХИТ.

НАВЧАННЯ ТРИВАЄ:

стаціонарне зі спеціальності ДЯК-РЕГЕНТ - 3 роки,
зі спеціальності КАТЕХИТ - 3 роки.
заочне - 2 роки, екстернат - 1 рік.

Вступні іспити проводяться з 11 до 15 серпня 2008 р. Б.
Документи приймаються з 25 травня до 08 серпня 2008 р. Б.

Для вступників з 31 липня до 08 серпня, - проводяться підготовчі курси. (Приїзд на 11 годину)

Студенти Академії забезпечуються гуртожитком.

Довідки про умови вступу можна отримати в ректораті Академії
з 9 до 17 год. (крім святкових днів).

Адреса Академії

48500 м. ЧОРТКІВ Тернопільської обл.

вул. Монастирська.2, тел./факс 2-19-04.

моб. +380674160658 РЕКТОРАТ АКАДЕМІЇ

Конфлікти, узалежнення, страждання після абортів, кризові ситуації в сім'ї...

ПОРАДНЯ

духовно-психологічна допомога щосереді

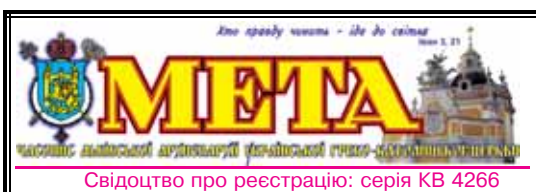
з 16.00 до 19.00

Адреса: м. Львів Тел. для довідок:
вул. Широка, 81а+38.066-371-58-68 - с. Рафаїла
храм Вознесіння Господнього +38.067-253-43-42 - с. Тадея
Школа сім'ї (3-й поверх)



Увага!

Наступне число (7\46) газети
«МЕТА» вийде у вересні 2008 року



Над випуском працювали:
головний редактор:
о. Іван ГАЛІМУРКА,
літературний редактор: **Святослав СМУК,**
більше редактор і технічний редактор:
В'ячеслав ЧИЖЕВСЬКИЙ.

Відгуки та пропозиції надсилати на адресу:
площа св. Юра, 5, м. Львів,
Україна, 79000,
тел. (0322) 79-86-93;
тел. (032) 233-40-73;
e-mail: meta Ugcc@gmail.com
meta Ugcc@ukr.net

Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати матеріали.
За достовірність фактів відповідає автор.
При передруку посилання на газету «МЕТА» обов'язове.
Матеріали не рецензуються і не повертаються.
Редакція може не поділяти думку автора.
Друк: Друкарня газети «Армія України»
Тираж: 6000